

سپحر

مهترسی و خوپاراستن لپی و چونیتهی ههلهوه شاننده وهی

ئیره سکان بکه

 Ba_Kurty

ناوی کتیب : سیحر : مه ترسی و خو پاراستن لیبی و چۆنیتی هه لوه شانده وهی

نوسینی : د. عبد المحسن بن محمد القاسم

وهرگیرانی : پشتیوان هه سه ن که ره م

نۆره ی چاپ : یه که م

سالی چاپ : ((۱۴۴۵ ک - ۲۰۲۳ ز))

بۆ دهستکه وتنی ئەم کتیبه یه به کۆ په یوه ندی بکه به م ژماره یه وه

۰۷۷۰۱۵۱۷۳۷۸

يمكن الاطلاع وتحميل جميع مؤلفات فضيلة الشيخ على الزابع:
a-alqasim.com/books/

سیحر

مهترسی و خوپاراستن لی و چونیتهی هه لوه شاننده وهی

نووسینی

د. عبدالرحمن محمد الوائلي
امام و خطيب المسجد النبوي الشريف

وهرگيرانی

پشتیوان چه سه ن که ره م

له بلاو کراوه کانی

(مالپه ری به هه شت ، مالپه ری وه لامه کان)

مالپه ری به هه شت ba8.org مالپه ری وه لامه کان walamakan.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى نَبِيِّنا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ
وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.
أَمَّا بَعْدُ:

سیحر یه کینکه له له ناو به ره کانی دین و هۆکاره کانی داروخانی کۆمه لگه و لیکترازانی خیزان، جا له بهر دووری هه ندی خه لک له پهروه ردگاریان و رازی نه بوونیان به وهی خوی گه وره به خو یان یان خه لکی تری به خشیوه، و هه لکولانی ئیره یی و حه سه د له ناخیاندا به رانه ر ئه وانى تر، په نا ده به نه بهر ئه و که سه ی که ئامانج و مه به ستیان به دی به نیتت به نیازی خو یان، به لام لای ئه و که سه ی که بیروباوه ریان تیک ده دات و تووشی تاوانیان ده کات له ساحیر و جادووگه ر و فالچیه کان.

جا ئه مه په رتوو کینکه و ناوم لی ناوه: «السَّحْرُ؛ خَطْرُهُ - التَّحَصُّنُ مِنْهُ - كَيْفِيَّةُ حَلِّهِ»، واته: سیحر، مه ترسی و خو پاراستن لیبی و چۆنیتتی هه لوه شانده وهی. که تیددا وریا و ئاگادار کردنه وهی موسلمانانی تیدایه له ساحر و جادووگه ران و نیاز و مه به ستیان و ههروه ها بیدار که ره وهیه کیشه بو ئه و که سه ی که بیروباوه ری تیکچوو و هه ولی ئه وه ده دات که سیحر له که سانی تر بکات، و دلدانه وه و دلئارامیشی تیدایه بو ئه و که سانه ی که سیحریان لی کراوه و سته ملیکراون به ئاشنا کردنیان به ریگا و شیوازی هه لوه شانده وه و به تال کردنه وهی سیحره که ی.

جا داواکارم له خوای پهروهردگار که سوودی هه بیته، و موسلمانانیش
بپاریزیت شهپر و خراپه ی ساحیران و فالچیان و فیئل و تهله که یان بخاته نیو
خۆپانه وه و سه رقالی دهردی خۆیان بکات.

وصلی اللّٰه وسلّم علی نبینا محمّد، وعلی آله وصحبه اجمعین.

د. عبدالجبار محمد عبدالقادر
إمام وخطيب المسجد النبوي الشريف

که نالی به کورتی

بو بلا و کردنه وهی حوکمه شه رعیه کان به کورتی و پوختی

ئیره سکان بکه

Ba_Kurty

سپحر

پیناسه ی سیحر

سیحر له پرووی زمانه وه: به هه موو شتیک دهوتریت که هۆکاره که ی شاراووه نهینی بیت و ورد و نادیارن بیت ^(۱).

به لام له پرووی زاراووه وه: سیحر هه مه جوړه و پرینگاکانی جیاوازه و پیناسه یه کی گشتگیری بۆ نییه.

موحه ممد ئەمین شه نقیتی به ره حمهت بیت ده لیت: بزانه که سیحر له پرووی زاراووه و ناتوانریت پیناسه یه کی گشتگیری بۆ بکریت و پرنگریش بیت له وهی جگه له خۆی نه یه ته ناویه وه له پیناسه که یدا، ئەوهش له بهر زوری و هه مه چه شنی جوړه کانی که ده چنه ژیری وه، بۆیه ئەندازه یه کی دیاری کراو نییه له و نیوه نده دا که به ته واوه تی سنوور به ندی بکات، ئا لیره وه گوزارشتی زانایان جیاوازه بووه له و باره یه وه به شیوه یه کی زور ^(۲).

پیشه و ابن القیم به ره حمهت بیت ده لیت: سیحر بریتیه له پیکهاته یه که له کاریگه ری رۆحه پیسه کان و هه لچوونی هیزه سروشتیه که ی لیبی ^(۳). وه ده توانریت سیحر به م جوړه پیناسه بکریت: گوزارشته له هه لم و پیکهاته و گری و کارو کرده وه گه لیک که که سی ساحیر به کاری ده هینیت له دوای بیباوه ربوونی به خوا و پپی نزیك ده بیته وه له شهیتان و ئەو کارهش به ئیزنی خوا کارده کات له که سی سیحر لیکراو.

(۱) الصحاح (۶۷۹/۲)، القاموس المحيط (ص ۴۰۵).

(۲) أضواء البيان (۴/۴۱).

(۳) زاد المعاد (۴/۱۱۵).

میژووی سیحر

هیچ ئوممه تیک نییه ئیلا خوای گه وره پیغه مبه ریکی بۆ ره وانه کردوون که بانگیان بکات بۆ یه کخوپا پرستی و ریگریانیش لی بکات له هاوه ل بۆ دانان، ئەوه تا ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَنْتَهِیْهُمْ عَنْ مَعَارِفِ اللَّهِ وَلَا تُحَرِّمُوا مَعَارِفَ اللَّهِ فَإِنَّهَا خُذِلَتْ مَسَارِعُهَا﴾ [فاطر: ۲۴].

واته: هیچ ئوممه تیک نییه له ئوممه تان ئیلا ترسینه ریان بۆ هاتوو ده یانترسیتیت له سه ره نجامی بیاهه ری و گو مراهه که یان .

وه هه ر ئوممه تیکیش که پیغه مبه ره که ی بۆ هاتوو قه ومه که ی گالته یان پیکردوو و به ساحیر ناوزه دیان کردوو، ئەمەش به لگه یه له سه ر ناسین و شاره زایی هه موو ئوممه ته کان بۆ سیحر هه ر له بوون و بلا بوونیانه وه له سه ر رووی زه ویدا به درژیایی چاخ و سه رده مه کان و هاتنی نه وه دوای نه وه .

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ﴾ [الذاریات: ۵۲]. واته: ههروهک چۆن قورپه یش باوه ریان به په یامبه ر موحه ممه د ﷺ نه هینا و به درۆیان دانا ، و ووتیان : شاعیره یان جادووگه ره یان شیته !!! به هه مان شیوه ئوممه تانی پیشوش که باوه ریان به په یامبه رانیان نه کرد و به درۆیان دانان ، بۆیه خوای پهروه دگار سزایی خوئی به سه ردا دان .

ابن حه جه ر به ره حمه ت بیته ده لیت: سیحر له سه رده می نوحدا هه بووه ، به به لگه ی ئەوه ی که خوای گه وره هه و آل ده دات له باره ی قهومی نوحه وه به وه ی به

نوحیان وتوووه ساحیر . ههروهه چیرۆکی هاروت و ماروت پیش سه رده می نوح

بووه سه لامی خوی لئ بیت وه کو ابن اسحاق و جگه له ویش گپراویانه ته وه^(۱) .

دهرکه وتن و بلا بوونه وهی سیحر لای گه لئیک زۆربوووه و لای ئه وانی تر

که متر بووه ، ئه وه تا له سه رده می موسادا سه لامی خوی لئ بیت به ربلاو بووه و

ته نانهت ویستویانه به سیحر پئگری له موسا و په یامه که ی بکه ن .

ابن خه لدوون به ره حمهت بیت ده لئیت : سیحر له بابل و میسردا

له سه رده می موسادا سه لامی خوی لئ بیت بازارگه لئیکی په و اجدرای

هه بووه^(۲) .

(۱) فتح الباری (۲۲۳/۱۰) .

(۲) تاریخ ابن خلدون (۱/۶۵۸) .

ئایا سیحر حه قیقه ته یان خه یال؟

سیحر حه قیقه ت و واقعی هه یه، جاری وا هه یه ئه وه نده کاریگه ری ده کات ده بیته هۆی جیا بوونه وهی دوو هاوسه ر - به ئیزنی خوا - وه کو خوی پهروه ردگار ده فه رمویت: ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ [البقرة: ۱۰۲]. واته: جا خه لك له هه ردووکیانه وه (هاروت و ماروت) فیری شتانیك ده بون رق و کینه ی ده خسته نیوان ژن و میرده وه تا جیا بنه وه.

ههروه ها کاریگه ری هه یه له ئازاردانی جهسته و هه تا له ناوبردنیسی به نه خۆشی یان مردن، و جاری واش هه یه کاریگه ری ده کاته سه ر لایه نی دهروونی سیحر لیکراو، هه موو ئه مانه ش به ئیزنی خویه.

القرافی به ره حمه ت بیته ده لیته: سیحر حه قیقه تی هه یه، جاری وا هه یه که سی سیحر لیکراو ده مریت، یان سروشت و خو و عاده تی گۆرانی به سه ردا دیت با راسته و خۆ کاریشی لی نه کات ^(۱).

نه وه وی به ره حمه ت بیته ده لیته: سه حیح ئه وه یه که سیحر حه قیقه تی هه یه وه کو پیشتر باسما ن کرد، و زۆرینه ی زانایانیش ئه م قسه یه ده که ن و پرایان وایه و زانایان به گشتی له سه ر ئه م بۆچوونه ن و قورئان و سوننه تی سه حیحیش به لگه ن له سه ری ^(۲).

(۱) الفروق (۱۴۹/۴).

(۲) روضة الطالبین (۳۴۶/۹).

ابن القيم بهر حمهت بیت ده لیت: ئەم ئایه ته ﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي

الْعُقَدِ ﴾ [الفلق: ٤]، و فهرمووده که ی عایشه ^(١) به لگهن له سه ر کار یگه ری

سیحر، و له سه ر ئە وهی که سیحر حه قیقه تی هه یه ^(١).

(١) رواه البخاري، كتاب الطَّبِّ، باب السَّحَر، رقم (٥٧٦٦)، ومسلم، كتاب السلام، باب السَّحَر، رقم (٢١٨٩)، ولفظه: «سَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهُودِيًّا مِنْ يَهُودِ بَنِي زُرَيْقٍ يُقَالُ لَهُ: لَيْدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، قَالَتْ: حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِيلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا يَفْعَلُهُ، حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ - أَوْ: ذَاتَ لَيْلَةٍ - دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ دَعَا. ثُمَّ قَالَ: يَا عَائِشَةُ، أَشَعَرْتَ أَنَّ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ؟ جَاءَنِي رَجُلَانِ فَقَعَدَا أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرَ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلَّذِي عِنْدَ رِجْلِي - أَوْ: الَّذِي عِنْدَ رِجْلِي لِلَّذِي عِنْدَ رَأْسِي - : مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ، قَالَ: مَنْ طَبَّهُ؟ قَالَ: لَيْدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ: فِي مُشِطٍ وَمُشَاطَةٍ، قَالَ: وَجَفَّ طُلْعَةٌ ذَكَرَ، قَالَ: فَأَيْنَ هُوَ؟ قَالَ: فِي بَثْرِ ذِي أُرْوَانَ.

قَالَتْ: فَأَتَاهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَنْاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا عَائِشَةُ، وَاللَّهِ لَكَ أَنَّ مَاءَهَا نُقَاعَةُ الْحِنَاءِ، وَلَكَ أَنَّ نَحْلَهَا رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ.

قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا أَحْرَقْتَهُ؟ قَالَ: لَا، أَمَّا أَنَا فَقَدَّ عَافَانِي اللَّهُ، وَكَرِهْتُ أَنْ أُثِيرَ عَلَى النَّاسِ شَرًّا، فَأَمَرْتُ بِهَا فِدْفِنَتْ». واته: عایشه (رضی الله عنها) ده لی: جوله که یه ک له جوله که کانی (بنی زریق) که پنی ده وترا (له بیدی کوری ئە عهسه م) جادوی کرد له پیغه مبه ر ^(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه تا پیغه مبه ر ^(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) واده هات به خه یالیدا که شتیکی کردووه نه یشی کردبوو، هه تا رُوژنیک یان شه ویک - پیغه مبه ر ^(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پارایه وه، هه ر پارایه وه هه ر پارایه وه، پاش ئە وه فهرمووی: ((ئهی عایشه ئایا هه ستت کرد خوا ناگاداری کردم له و شته ی داوام لیکرد ناگادارم کات؟ دو پیاو هاتن بو لام یه کینکیان لای سه رم و ئە وهی تریان لای قاچم دانیشت، ئە مه ی لای سه رم به وهی لای قاچم یان ئە وهی لای قاچم به وهی لای سه رمی وت: نازاری ئە م پیاوه چی یه؟ وتی: جادوی لی کراوه، وتی: کی جادوی لیکردووه؟ وتی: (لبیدی کوری (أعصم) وتی: له چ شتیکیدا؟ وتی: له شانیه ک و چند تالینک موو که به ده م شانه کردنی سه ر، یان ریشه وه ده که ونه خواره وه له ناو قاوغی گولی دارخورمایه کی نیردا، وتی: وا له کویندا؟ وتی: وا له ناو بییری (ذی اروان دا)). عایشه ده لی: پیغه مبه ر ^(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له گه ل چه ند که سینک له هاوه لانیدا چوو بو لای ئە و بیره، له پاشدا فهرمووی: ((ئهی عایشه واللله ئاوی ئە و بیره وه ک =

مه ترسی سیحر

به نرخترین شتیك كه موسلمان ههیه تی له م ژیان و دونیا یه دا دینه كه یه تی، جا كه سی ژیر ئه وه یه كه پاریزگاری له دینه كه ی ده كات و رازی نابیت تانه ی لی بدرییت و كه م بیته وه و كه سینك بیروباوه ری له كه دار بكات و کاریگه ری نه رینی له سه ر بكات.

جا سیحر و رۆیشتن بۆلای ساحیران بۆ ئه نجامدانی سیحر مه ترسیه کی گه وه ی هه یه له سه ر بیروباوه ر، چونكه ئه و كاره یه كیكه له هه لوه شینه ره وه كانی ئیسلام، ئه وه تا شیخ موحه ممه دی كوری عبدالوهاب به ره حمه ت بیته ده لیته: حه وته م - حه وته م دانه له هه لوه شینه ره وه كانی ئیسلام - بریتیه له سیحر، له وانه جوړی الصَّرْفُ وَالْعَطْفُ^(۲)، جا هه ركه س ئه نجامی بدات یان پیی رازی بیته، ئه وا كوفری كردووه، به لگه ش له سه ر ئه مه، خوای گه وه ده فه رمویته: ﴿وَمَا

=خه نه ی تیكرابج وه هابوو دارخورماكانیشی وهك سه ری شه ی تانه كان بوون)) عایشه ده لی: وتم ئه ی پیغه مبه ری خوا ئایا نه تسوتاند؟! فه رموی: ((نه خیر، چونكه من خوا شیفای دام، پیشم ناخۆش بوو شه ر بئالۆزینم بۆ خه لکی، فه رمانم دا له بیره كه ده ریان هینا و خستیانه ژیر گله وه)).
(۱) بدائع الفوائد (۲/۲۲۷).

(۲) الصَّرْفُ: جوړه سیحریكه مه به ست لینی گوړینی مرۆفه له و شته ی حه زی لینه تی. وه كو لادان و گوړینی پیاو له خۆشو یستنی هاوسه ره كه ی بۆ رق لیوونی.

والعطف: جوړه سیحریكه مه به ست لینی ئه وه یه وا له مرۆف ده كات حه زی بچیتته سه ر ئه و شت یان كه سه ی كه حه زی پیی نییه، ئه وه ش به چه ند ریگه یه کی شه ی تانی.

العقیده الصّحیحة لابن باز (ص ۳۷-۳۸).

يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ﴿البقرة: ١٠٢﴾^(١) . واته: ئەو دوو

فریشته هیچیان فیری هیچ كه سینك نه ده كرد تاكو ئامۆژگاریان نه كرده و ئاگاداریان نه كردنایه له فیربونی جادوو ، و پینان دهوت : كوفر مه كه به فیربونی جادوو و گویرایه لیکردنی شهیتانه كان.

جا ساحیر و ئەوهی دهروات بۆ لایشی بۆ سیحر حوكمه كه یان وه كو یه كه و هاوتای یه كترن.

وه ههركهس سیحر بكات ئەوا شیرکی ئەنجام داوه، ئەوه تا پیغه مبهری خوا

ده فهرمویت: «وَمَنْ سَحَرَ؛ فَقَدْ أَشْرَكَ» رواه النسائي^(٢)، واته: ههركهس سیحر

بكات ئەوا شیرکی کردووه.

شیخ عبدالرحمن ی كوری ههسه ن به پرهمهت بیت ده لیت: ئەمه ده قیگی

راشكاوه له سههه ئەوهی كه ساحیر موشریکه^(٣) .

ههروهها سیحر له هه موو دینی پیغه مبهه راندا هه رام بووه، خوای گه و ره

فه ره موویه تی: ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَنْ﴾ [طه: ٦٩] واته: جادوگه ره به جادو كرده كه ی

سهه كه وتوو نابیت له هههه كه ییه كدا بیت .

(١) نواقض الإسلام - ضمن المستوى الأول من متون طالب العلم - بتحقيقنا (ص ٢٧).

(٢) كتاب تحريم الدم، الحكم في السحرة، رقم (٤٠٧٩)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

(٣) فتح المجيد (ص ٢٩١).

سیحر یه کیکه له له ناوبه ره کانی دین، پینغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت:
 «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكَ بِاللَّهِ،
 وَالسَّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ،
 وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ» متفق عليه ^(۱).

واته: دووربکه ونه وه له وحهوت گونا هه ی که ئاده میزاد تیاده بن)) وتیان:
 ئەوانه چین ئە ی پینغه مبهری خوا فه رمووی: ((هاوێل بو خوا بریاردان، جادوو،
 کوشتنی ئاده میزاد که خوا حه رامی کردوو، مه گه ر به هه قی خۆی، سوو خواردن،
 خواردنی مالی هه تیوو، پشت هه لکردن له روژی جهنگی کافراند، بوختان کردن
 بو ئافره تانی باوه رداری بی ئاگای پاکداوین.

وه سیحر هه موو ئەو تاوانه له ناوبه رانه کۆده کاته وه که دینی مروف
 تیاده بن، هه ر له په نابردن و داواکردنی فریاکه وتن له جن وشه یتان و هه لواسینی
 ته له سم و ملوانکه و دلپه یوه ست کردن و ترسان له غهیری خوا و پشت نه بهستن
 به خوا و تیکدانی گوزه ران و ژیانی خه لکی و پینچه وانه کردنی ده قه شه رعیه کان.
 خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا

وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ [الأعراف: ۵۶]. واته: خراپه کاری له سه ر
 زه ویدا مه نینه وه به هه ر جوړیک له جوړه کانی خراپه کاری، پاش ئە وهی که خوای

(۱) رواه البخاري، كتاب الحدود، باب رَمَى الْمُحْصَنَاتِ، رقم (۶۸۵۷)، ومسلم، كتاب الإيمان،
 باب بيان الكبائر وأكبرها، رقم (۸۹)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

پهروهردگار چاککاری تیدا کردووه بهناردنی په یامبه رانی - سه لامی خویان له سهر
بیټ - و ئاوه دانی کردووه به گوږ پرایه لږی پهروهردگار ، وه هاوار له پهروهردگار
بکه ن به ئی خلاصه وه له ترسی سزای و به ئومیدی پاداشتی ، بیگومان په حمه تی خوا
له چاکه کارانه وه نزیکه .

* * *

ساحير

ساحیر دینه که ی فرۆشتوه

ساحیر خو ی و دینه که ی به شهیتان فرۆشتوو، جا شهیتانیش به که متر له وه رازی نابیت که ئەو که سه بپتته کۆیله ی و به ندایه تی بو بکات، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ [البقرة: ۱۰۲].
واته: بئگومان جوله که باش ده یانزانی که هه رکه س جادوکردن هه لبرئری و واز له هه ق به ینیت ئەوا له دواوژدا له چاکه هه چ به شیککی نیه.

وه ساحیر ناتوانیت له سیحره که یدا سه رکه وتوو و شاره زا بیت هه تا له م دینه ده رنه چیت، ئیتر یان به سه ربرین بیت بو جن یان داوای فریاکه وتن کردن لییان و په نابو بردنیان یان سووکایه تی کردن به فه رمایشی خوا یاخود هه ر شتیکی تر له تاوانه له ناوبه ره کان.

شیخی ئیسلام ده لیت: ساحیره کان قورئان به پسیایی ده نووسنه وه و پیتته کانیشی هه لده گیرنه وه، ئیتر پیتته کانی سورته تی فاتحه بیت یان ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۱]، یان جگه له و دووانه، یاخود به خوین ده ینوسنه وه یان شتی تر، به بی پسیایی ئیتر هه ر شتیکی بیت که شهیتانه کان پپی رازی ببن یان قسه به وه ده که ن^(۱).

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۳۵/۱۹).

جا هه ركه س خۆی به شهیتان بفرۆشیت ئه وا ده سته بهرداری ره وشت و ئاكارى جوان و بهرز ده بیته و دلکویر و گومرا ده بیته، هه میشه له هه ولى خراپه دایه و پروو له تاوان و پشت له چاكه و خیر ده بیته، دژ به دین و گالته پینكه ری ده بیته، بیزراو ده بیته لای كه سوكارى و رق ئه ستور ده بیته له كومه لگا كه ی، و له پیناو رازی كردنی نه فسی پسیدا و ئاره زوو ه چه په له كانیدا چه ندین ریگا و شیواز و مامه له ی شیتانه و قیزه ون و شیرك ده كات.

شیخی ئیسلام ده لیت: كۆتا كارى سیحره كه یان بریتیه له گومان دروست كردن له باره ی خوای پهروهردگاره وه و تاغوت و شهیتان په رستی، و مامه له كردن به زیرى ساخته وه و فه ساد و خراپه نانه وه له سه ر زه ویدا و له گه ل ئه وه شدا كه میکیان به و ئامانجه ده گه ن كه ده یانه ویت به لام به دوور كه و تنه وه له خواوه ، و زۆر به یان بییه ش و تاوانبارن و ئاواته خوازی كوفر و فسوق و گونا ه و سه ریچین، گوئیستی شه ر و درۆن و حه رامخۆرن و زه لیلی درۆ و تاوانیان پینوه دیاره ^(۱).

خوای گه وره ئاده می له قور دروست کردوو ه و جنیشی له ئاگر به دی هیناوه، وه كو ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ * وَالْجَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ﴾ [الحجر: ۲۶-۲۷]. واته: دلنیابن له وه ی كه ئیمه ئاده ممان له قورینکی و شكه ه لاتوو درو سته کردوو ه كه ئه گه ر پیندا بکیشرایه و لیبدرایه ده نگى

(۱) دره تعارض العقل والنقل (۵/۶۳).

لیوه ده بیسترا ، وه ئەم قورە وشکەه لاتووش له قورپکی رهشی گۆراو — له رەنگ و بۆندا — وه رگیراوه . وه ئیمه له پێیش دروستکردنی ئادهم ئییلیسی باوکی هه موو جنۆکه کانمان له ئاگریگی به تینی بیدوکه ل دروستکردووه .

فهزلی ئاده میزادی داوه به سه ر جندا و ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

وَجَعَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ [الإسراء: ۷۰]. واته: بیگومان ریزمان له نه وه کانی ئاده م ناوه به پیه خشین عه قل و ناردنی په یامبه ران ، وهه موو ئه وهش که له بونه وه ردايه بۆمان ته سخیر کردوون ، له وانەش ئازە له کان له وشکانی و که شتیش له ده ریاکاندا بۆه لگرتیان ، و پرزق و پرۆزی چاکمان داوون له خواردن و خواردنه وه کان ، وزۆر به ریزترشیمان کردوون به سه ر زۆریک له دروستکراوه کانی تر دا .

ساحیر رازی نابیت ئیلا به زه لیل کردنی خۆی نه بیت بۆ ئه وهی له خوار خۆیه وه تی ، شیخی ئیسلام ده لیت: جنۆکه کان ده زانن که ئاده میزاد له وان به ریزتر و شکۆدارترن ، جا بۆیه هه رکات مرۆف ملکه چیان بوو و په نای بۆ بردن ، ئه وا وه کو ئه وه وایه که که سانی گه وره و به ریز ملکه چی که سانی بی ده سه لات و که م ریز بین بۆ ئه وهی پیویستیه کانیان بۆ پر بکه نه وه .^(۱)

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۳۴/۱۹).

بۆچی شهیتانه کان خزمه تی ساحیران ده کهن؟

شهیتان دوزمنی مروّفه، به شیوهیهك که له سه رپښگای راست بوی داده نیشیت وله بۆسه دایه بوی و له هه موو شوین و به هه موو ئاراسته یه که وه بوی دیت ته نها بۆ ئه وهی وا له مروّف بکات جگه له خوا بپه رستن، ﴿ قَالَ فِعْرَنُكَ لَاغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ * إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴾ [ص: ۸۲-۸۳]. واته: ئیبلیس ووتی : سویند به عیززهت و گه ورهیی تو ئه ی په روه ردگار ده بیت هه موو ئاده میزاد گو مپرا و سه رلیشیواو بکه م ، جگه له وانه نه بیت که تایه تت کردوون بۆ خوا په رستی خو ت ، و پاراستوونت له گو مپرا کردنه که ی من - واته : عیصمه تت پنداوون - ، و ده سه لاتت پچ نه داوم به سه ریاندا .

سیحر به جی نایهت و دهستی ساحیر ناکه ویت ئیلا به شهیتانه پهرستی و ده رچوون له ئیسلام نه بیت، خوی گه و ره ده فه رمویت: ﴿ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ﴾ [البقرة: ۱۰۲]. واته: ئه و دوو فریشته هیچیان فیری هیچ که سیك نه ده کرد تاكو ئاموژگاریان نه کردایه و ئاگاداریان نه کردنایه له فیربونی جادوو ، و پیمان دهوت : کوفر مه که به فیربونی جادو و گوپرایه لیکردنی شهیتانه کان.

جا هه رکات به نده له دین ده رچوو ئه وا شهیتان بر دویه تیه ناو ئاگری دۆزه خه وه، ئه مه ش مه به ستیتی له لاریکردنی ئاده میزاددا.

شیخی ئیسلام ده لیت: مه به ست و ئامانجی شهیتان ئه وهیه که مرؤف شهیتان په رستیت و نویژ و رۆژووی بۆ بگریت و قوربانی بۆ بکات ته نها له پیناو ئه وهی پشکیکی دونیایی ده ست بکه ویت، جا خراپه ی گه وره تره له چاکیه تیه که ی و تاوانه که شی گه وره تره له سوود و به رژه وه ندیه که ی (۱).

شهیتان خزمه تی ساحیر ده کات له پیناو ئه زیه ت و ئازاردانی به نده کانی خوا و جیا کردنه وهی هاوسه ران له یه کتری و مایه پوچ کردنیان و تیکدانی ژیان و گوزه رانیان وزیان و زهره ر پیگه یاندنیان و نانه وهی ئاژاوه و په رته وازه کردنیان ناکۆک کردنیان، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ﴾ [البقرة: ۱۰۲]. واته: جا خه لک له هه ردووکیانه وه (هاروت و ماروت) فیری شتانیك ده بون رق و کینه ی ده خسته نیوان ژن و میرده وه تا جیا بنه وه. خزمه تی ده کات بۆ ئه وهی به نده کان له یه کخوا په رستی لابات و په یوه ستیان بکات به شهیتان و ساحیران و فالچیان و جادووگه رانه وه.

(۱) دره تعارض العقل والنقل (۶۵/۵).

فیلی ساحیر

ساحیران خزمه تکاری شهیتانه کانن، شهیتانیش داوا له وانه ده کات که ده پیه رستن و که وتونه ته داویه وه که بنده کانی خوا لاری بکه ن و له ری ده ریان بکه ن و سه رلی شیواویان بکه ن، و ساحیریش داوا له و که سه ده کات که دیت بۆ لای به وهی قوربانی بۆ غهیری خوا بکات.

هه ندی جاریش فه رمانی پی ده کات به هه لواسینی نوشته ی شیرکی به جه سته یه وه یان له ژیر سه رینه که ی له کاتی خه وتیندا، به مهش ساحیر ئه و که سه ی دیت بۆ لای تووشی شیرکی ده کات.

پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: «مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ» رواه أحمد^(۱)

واته: هه رکهس ته میمه (نوشته) هه لواسیت ئه و شیرکی کردوه.

جا ئه مهش جوړیکه له فیله کانیا بۆ ئه وهی خه لکی تووشی شیرک بکه ن. ههروه ها له فیلی ساحیران: وا سه ردانیکارانیا تی ده گه یه نن که نه خو شیه کانیا ده زانن، که له راستیدا ناوی ئه و نه خو شیا نه یان پی ده لین که هیچ کهس لیان ده رباز نابیت و زوړیک تووشی ده بن، بۆ نمونه ده لین: جار جاره سه ری شته ت تووش ده بیت، یان پشت ئیشه، یا خود خه م و په ژاره یه کت هه یه ناویه ناو، یان تووشی کیشه یه ک ده بیت و لئی ده رده چیت، یان کاریکت بۆ ده سته بهر ده بیت که خو شحالت ده کات، ئیتر هاوشیوهی ئه م جوړه گوزارستانه

(۱) في المسند، رقم (۱۷۴۲۲)، من حدیث عقیبة بن عامر الجهنی رضی الله عنه.

که تووشی هه موو تاکیک ده بیت، جا مه به ستیشیان له مه دا ئه وه یه که
سهردانیکارانیان په یوه ست بن پینانه وه و ده ستیان لی هه لئه گرن.

ههروه ها له فیلی ساحیران: له سه ر پارچه کاغه زیکی سیحراوی چند
ئایه تیک له قورئان دنووسن، ئه وه ش بو خو لکردنه چاوی خه لکی بو ئه وه ی وا
پیشان بدهن که ئه وان په نا بو جن نابهن و داوای هاوکاری له وان ناکهن و به لکو
ته نها ناوی خوا ده هینن و داوای به هاناوه چوون و هاوکاری هه رله وه ده کهن، ئه م
فیله ش بو چاوبه ستی که سانی ساویلکه وساده یه.

نیشانه کانی ساحیر

هه موو ساحیریك كۆمه له نیشانه یهك بۆ خۆی داده نیت، بۆ ئه وهی كهسانی گه مژه و تینه گه یشتووی پێ فریوو بدەن، جا له و نیشانهی كه زۆریك له ساحیران كۆكن له سه ری و بۆخۆیانیا ناناوه، ئه مانه ی خواره وهیه:

۱ - پرسیا ری ناو و ناوی دایك و ته مهنی ئه و كه سه ده كات كه دیت بۆ لای، ئه مه ش دیارترین نیشانه ی ساحیره ئه وهش له بهر ئه وهی مامه له له گه ل شه ی تانه كاندا ده كات.

۲ - داوا ی شتیك ده كات ه ی ئه و كه سه بی ت كه ده یه وی ت سیحری لی بكات، وه كو جلی ژیره وه یان كۆمه له موویه ك یان نینۆك.

۳ - داوا ی وینه ی ئه و كه سه ی ده یه وی ت سیحری لی بكات، جا بۆیه وینه ی خۆ ت مه ده به ه یچ كه س چونكه ئه وان كه ده ستیا ن بكه وی ت بۆ مه به ستی سیحرلی كردن ت به كاری ده هینن.

ئه مه ش له پراستی دا یه كیكه له حیكمه ته كانی حه رامی تی وینه گرتن، و به ره مه می ده ستگرتنه به شه رعه وه له وینه نه گرتندا، ئه وه تا پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رموی ت: **«لَعَنَ اللَّهُ الْمُصَوِّرَ»** رواه البخاري^(۱) واته: خوا نه فره تی كردوو له وینه كیش.

(۱) كتاب البيوع، باب ثمن الكلب، رقم (۲۲۳۸)، من حديث أبي جحيفة رضي الله عنه.

جا بۆیه هیچ وینهیه کی خۆت یان خیزانت یان مندالت به بی پئویستی مه هیله وه نه وهك بکه ویتته ناو ئه و هه ره شه یه وه و بتگریته وه که هاتوو له سه ره وینه، له فه رموو ده یه کی تر دا پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموو یه تی: «كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ» مَتَّفِقٌ عَلَيْهِ ^(۱)؛ واته: هه موو وینه کیشیک له ناو ئاگر دایه. ئەمهش بۆ ئه وهی دوور بکه ویتته وه و پاریزراو بیت له فیتنه و ئاشووبی ساحیران و درۆزان.

۴ - به کارهینانی بخور و بۆنی هاوشیوه و دانانی له نیو بۆنداندا، چونکه به و کاره شهیتانه کان دههینن بۆ لایان و کاریان پی ده که ن.

۵ - کارکردنیان به کاتی شهوان، ئەمهش زۆربه ی کاتی کار و چالاکیه کانیانه، ابن القیم به ره حمهت بیت ده لیت: ده سه لات و کاریگه ری گه وره ی سیحر به شهوانه نه وهك رۆژ، بۆیه سیحری شهوان به لایانه وه کاریگه ری به هیزتره ^(۲) جا ئه گه ره سیحره که به شهو نه بوو ئه و ساحیره په نا ده باته بهر شوینیکی تاریک بۆ ئه نجامدانی سیحره که.

۶ - به کارهینانی وشه گه لیکی ناروون له نوشته و جو له ی لیو که قورسه ئه و که سه ی ده بیستیت تی بگات.

(۱) رواه البخاري، كتاب البيوع، باب بيع التصاوير التي ليس فيها روح، وما يُكْرَهُ من ذلك، رقم (۲۲۲۵)، ومسلم، كتاب اللباس والزينة، باب لا تدخل الملائكة بيتاً فيه كلب ولا صورة، رقم (۲۱۱۰)، من حديث ابن عباس رضي الله عنهما.

(۲) بدائع الفوائد (۲/۲۱۹).

۷ - تیکه لکردنی ئایه تی قورئان و فهرمووده له ناو نوشته که دا له کاتی

چاره سه ردا، بۆ ئه وهی خه لکی فریو بدات به وهی گوایا ئه و ساحیر نییه و ته نها قورئان به کارده هیئت.

۸ - داواکردنی ئاژه لیک به نیشانه و سیفاتی دیاریکراو.

۹ - به کارهینانی په رتووکی ساحیران که هیما و نه خشه ی تیدایه که زۆرجار

له ته نیشتی خو یه وهیه ئه گه رهاتوو دلنیا بوو له نه خو شه که.

۱۰ - نووسینی ته له سم وهیما و پیتی پچرپچر و ژماره و چوارگۆشه و بازنه و

جووت هیلی درێژ.

۱۱ - پیدانی پارچه یه ک به نه خو شه که که له شیوهی سیگۆشه یان

چوارگۆشه ی پیچراودایه له پیست یان پارچه ئاسن یان مس، و له ناویدا په نا

بۆ بردن و داوای فریا که وتنی شیرکی تیدایه له گه ل کۆمه له ژماره و پیتیک، که

ساحیره که فه رمانی پی ده کات به وهی هه لی بواسیت به ملیدا یان به قۆلیدا یا خود

بیخاته ژیر سه رینه که یه وه و هانی ده دات به وهی پشتگوپی نه خات و نه خو شه که

یان ئه وهی له گه لیدایه ده ترسیئت به وهی ئه گه ر فریی بدات یان پشتگوپی

بخات.

۱۲ - پیدانی چه ند په ریه ک به نه خو ش که ته له سمی تیدایه به وهی

بیسووتیئت و هه لم و دووکه لی لی دروست بکات.

۱۳ - پيدانى چەند پەرەيەك بە نەخۆش كە تەلەسم و پيتى پچرپچر و

نەخشە و ژمارەى تىدايه كە فەرمانى پى دەكات بە وهى بيكات بە ناو ئاودا و پاشان بيخواته وه ياخود خۆى پى بشۆريت.

جا ئەمانە هەندىكن له نيشانەكانى ساحيران، و بەهەمان شيوه له م نيشانانەدا كە سانى فالچى و جادووگەريش بە شدارن، جا ئەگەر شتيك له مانەت بو ئاشكرا بوو لاي يەكيكيان ئەوا وريابه و ئاگادارى تىكدانى بيروباوهرت بە وليى دووربكه وه ره وه و دەستبەجى وازى لى بهينه چونكه ههركه سينك واز له شتيك بهينيت له بهرخوا ئەوا خواى گهوره بوى قه ره بوو ده كاته وه به له وه باشتر وچاكتر.

ئافره تان و ساحیران

که سی ژیر خوئی ده گریتته وه له وهی بروات بو لای کهسانی درۆزن، له نیو ئافره تانییدا ههیه که زوو سکالا و ناره زایه تی دهرده بریت له قه زاوقه دهر ته گهر هاتوو ئه وهی له دلایه تی بوئی به جی نهیه ت، جا بویه هه ول ده دات به دهستی بهینیت ته نانه ت ئه گهر به پرینگه ی ناشه رعی و تورپه بوونی خواش بوو بیت، بو ئه و مه بهسته دهر واته لای ساحیر و ئه ویش فریوی ده دات و جاری واش ههیه دهست بو ناموسی شی ده بات و فه رمانی شی پی ده کات که سه ردانی بکاته وه بو ئه وهی ئامانجه که ی بو به دی بهینیت، جا ئه میش سیحری لی ده کات و مال و پاره که شی ده بات و ناموسی شی له که دار ده کات.

پیشه واه قورتوبی به پرهمه ت بیت ده لیت: زۆربه ی ئه و که سانه ی که سیحر ده که ن له ئافره تانن به تایبه ت له کاتی چه زیاندا. ^(۱) وه زۆربه ی سووته مه نی دۆزه خیش ئافره تانن. پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: «أُرِيْتُ النَّارَ فَإِذَا أَكْثَرُ أَهْلِهَا النِّسَاءُ» مَتَّفَقٌ عَلَيْهِ ^(۲). واته: دۆزه خم پیشان درا وینیم زۆربه ی ئه هله که ی ئافره تانن.

(۱) الجامع لأحكام القرآن (۵۰/۲).

(۲) رواه البخاري، كتاب الإيمان، باب كفران العَشِير، وكفر دون كفر، رقم (۲۹)، ومسلم، كتاب الكسوف، باب ما عرض على النبي صلى الله عليه وسلم في صلاة الكسوف من أمر الجنة والنار، رقم (۹۰۷)، من حديث ابن عباس رضي الله عنهما.

جا ئافره‌تان پێویسته له خوابترسن و ته‌قوای خویان هه‌بیت، چونکه ئه‌وه هینه‌ری خۆشبه‌ختی و به‌خته‌وه‌ریه، ئه‌وه‌تا خوای میهره‌بان ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا * وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ [الطلاق: ۲-۳]. واته: ده‌با هه‌رکەس له‌خوا ده‌ترسیت کار به‌وه بکات که فه‌رمانی پیکردوه و به‌دووور بیت له‌وه‌ی که یاساگی لیکردوه، له‌پاداشتدا خوای په‌روه‌ردگار له‌هه‌موو ناخۆشیه‌ک ده‌رگای ده‌ربازبوونی بۆ ده‌کاته‌وه، وه‌رێگا‌کانی به‌ده‌ست هینه‌نی رزق و پۆزی بۆ ئاسان ده‌کات له‌شوینیکه‌وه که هه‌رگیز به‌بیر و خه‌یالیدا نایه‌ت.

جا ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریانه ئه‌وه‌یه که پازی و قایل بن به‌و قه‌ده‌ره‌ی دیته‌رێگایان و تووشیان ده‌بیت وله‌سه‌ریان نووسراوه، و دینه‌که‌یان نه‌فرۆشن به‌حه‌ز و ئاره‌زوو و ئومیدی به‌تال لای که‌سانی دوور له‌دین و خراپه‌کار، و ئه‌گه‌ریش چه‌ز و ئامانجیک له‌دل و ناخیا‌ندا هه‌یه ئه‌وا با په‌نا بۆ خوای با‌لاده‌ست به‌ن و له‌و داوا بکه‌ن و دو‌عا و پاران‌ه‌ویان ته‌نها بۆ لای ئه‌و بیت، چونکه ته‌نها ئه‌و له‌ده‌سه‌لاتیدا‌یه که سوود و قازانج بگه‌یه‌نیت و زه‌ره‌ر و زیانی‌ش دووربخاته‌وه، ئه‌وه‌تا ده‌فه‌رمویت:

﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَصْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ [یونس: ۱۰۷]. واته: ئه‌گه‌ر خوای په‌روه‌ردگار تووشی نا‌ره‌حه‌تی و تا‌قیکردنه‌وه‌یه‌کی کردی - ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ - ئه‌وا هه‌یچ لا‌به‌ریکی بۆ نیه جگه‌ له‌خوای شکۆدار و پایه‌به‌رز نه‌بیت، وه‌ ئه‌گه‌ر ویستی خۆشگوزه‌رانی و ناز و نیعه‌تی زۆری پیکردیت، دیسان هه‌یچ که‌س و شتی‌ک توانای رێگری‌کردنی نیه.

سته می ساحیر

کەسی ساحیر به هۆی ئەنجامدانی سیحره که یه وه چەندین گونا ه و سەرپێچی و دەستدریژی و سته می لئ دەوه شپته وه و دەیکات، چەندین کەس هەن کە ساحیر تووشی شیرکی کردوون به هۆی ئەوهی فهرمانی پێ کردووه به وهی ئازەلیک بۆ غهیری خوا سەربەریت، یان نووشتەیه ک به خویدا ههلبواسیت، یاخود بروا به هه والیککی غهیبی بکات کە تەنها خوا نه بیت کەس نایزائیت.

هەندئ له ساحیران تەنانەت ئەوانە ی زۆر دین بۆ لایان به تاییهت له ئافرهتان تووشی داوین پیسی و زینایان ده کەن.

بۆیه کەسی ساحیر زۆریک له مال و خانه واده به خته وه ره کانی تیک داوه، چەندین ژن ومیردی خو شه ویستی یه کتری له یه کتر کردۆته وه و جیای کردوونه ته وه، و به وه هۆیه شه وه منداله کانیان لاری بوون و چیژیان له ژیان خویان نه بینی و به لکو روبه پرووی گوزه رانیکی تال و سهخت بوونه وه.

ساحیر چەند غەم و پەژارە ی تووشی خەلکی کردووه؟ چەند کەسی تەندروست و ساغی تووشی نه خووشی کردووه؟ چەند خیزانی ئاسووده ی تیکداوه؟ چەند هه ژاری تووشی باری قورسی قهرزاری کردووه و به دوای چاره سەری نه خو شیه که یدا و یله و هه لوه دای سه لامه تی و له شساغیه؟

ساحیر چه ند سته می له خه لکی کردوو به خواردنی پاره و سامانیان به ناره وا

وبه ناوی چاره سه ر یان پتوتنی هه والی غهیبی؟

ساحیر له راستیدا زۆر رق له دله به رانه به به کۆمه لگه و ئاسووده نییه و

پشوونادات ته نها به تیکدانی نه بیته، خو شحال ناییت به دلخۆشی خه لکی و

دلشاد ناییت به ده وله مهندی خو اپیداوان، و پایه به رزی کهسانی ریزدار و

ماقوولی کۆمه لگه.

ساحیر ته نها زهره ر و زیانی هه یه بو کۆمه لگه و هیچی تر، به شیوه یه که

به هیچ کلۆجیک تروسکایی خیری تیدا نییه، ئایا که س بینویه تی له ساحیر که

خیر و خو ششی بلاوبکاته وه و یارمه تی هه ژاران بدات و ده سته به ری هه تیوان

بکات و چاودی ری و سه ره رشتی بیوه ژنان بکات؟ نه که هه ر ئه وه به لکو هه ول و

ماندوبونی بو تیکدانی تاک و خیزان و دواتریش کۆمه لگه یه هه م له دونیادا

به نانه وهی کیشه و دروستکردنی خه م و په ژاره و دلته نگی و هه میش بو قیامه ت

به وهی تووشی شیرک و گومراییان ده کات.

هەقیقەتی ساحیر

ساحیر خاوهنی پیستری ناخه و خوارترین سروشتی ههیه و قیزه و نترین کار و پیشه‌ی ههیه و تاریکترین دلی ههیه، پیشه‌وا ابن القیم به‌په‌حمهت بیت ده‌لایت: ساحیر له‌گه‌ل نه‌فسه‌پسه‌کاندا نه‌بیت کار ناکات ئەوانه‌ی که گونجا و هاوشیوه‌ی ئەو رۆحه‌چه‌په‌لانه‌ن^(۱)، هه‌روه‌ها ده‌لایت: دلّه تاریکه‌کان شوین و سه‌رچاوه‌ی شه‌یتانه‌کانن^(۲).

ساحیر گه‌مژه‌ترینی نیو خه‌لکیه و که‌مترین ژیری ههیه و خراپترین بیرکردنه‌وه‌ی ههیه و پشکی دونه‌ی پیش ئاخیره‌ت خستوه‌وه له‌پیناو ده‌ستکه‌وتنی پاروویه‌کی ژیان و گوزه‌راندا، و ده‌ستی داوه‌ته‌کار و پیشه‌یه‌ک که ده‌شزانیته ئاکامه‌که‌ی بو‌ئاگره‌.

پیشه‌وا ابن القیم به‌په‌حمهت بیت ده‌لایت: به‌ده‌گمه‌ن سیحر ئەنجام ده‌دریته‌به‌بی‌جۆریک له‌شه‌یتان په‌رستی و نزیك بوونه‌وه‌لی، ئیتر به‌سه‌ربرین بیت به‌ناوی ئەوه‌وه، یان سه‌ربرین بو‌خودی ئەو، ئەوکات ده‌بیته‌سه‌ربرین بو‌غه‌یری خوا و به‌چه‌ندین شیوه و جۆری تر له‌جۆره‌کانی شیرک و فسوق^(۳).

(۱) إعلام الموقعین (۲۹۸/۵).

(۲) بدائع الفوائد (۲/۲۱۹).

(۳) بدائع الفوائد (۲/۲۳۵).

ساحیر له شهیتانه وه نزیکه و له وه ده چیت له پرووی زیان گه یاندنی به خه لکی، پیشه و ئالوسی به پرهمهت بیت ده لیت: شهیتانه کان هاوکاری هیچ که سیک ناکه ن ته نه ئه وانه نه بیت که له خو یان ده چن له پیسی و چه په لیدا له پرووی گو فتار و کردار و بیرو باوه ره وه ^(۱).

ساحیر وه سف ده کریت به وه سفی بی ریزترینی خه لکی، که وه سفی درۆ کردنه، چونکه درۆ ده کات بو سه ردانی کارانی و هه والی ناراستیان به گویدا ده دات، وه کو پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: «فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِئَةَ كَذِبَةٍ» متفق عليه ^(۲). واته: له گه ل ئه و قسه به دا سه د درۆی له گه لدا ده که ن.

ساحیر به هوی خو به گه وره زانینه که یه وه خو ی به به رزتر ده زانیت له خه لکی، و ئه وه ش خودی ئه و سیفه ته یه که ئی بیسی له به هه شت ده رکرد، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ أَتَكْبَرُ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ﴾ [ص: ۷۴]. واته: هه موو فریشته کان پیکه وه - وه کو گو پرایه لیه ک بو خوا جگه له ئی بیس نه بیت - سوجه یان بو برد، چونکه ئه و وه کو خو به گه وره زانیک و لوتبه رزیه ک سوجه ی بو نه برد، وه ئه و - له زانستی پیشه و ختی خودادا - له بیباوه ران بوو .

(۱) روح المعانی (۱/۳۳۷).

(۲) رواه البخاري، كتاب بدء الخلق، باب ذكر الملائكة، رقم (۳۲۱۰)، ومسلم، كتاب السلام، باب تحريم الكهانة وإتيان الكهّان، رقم (۲۲۲۸)، من حديث عائشة رضي الله عنها.

ساحیر لووتبه رزه و پرووی له خه لکی وهرده گپریت، له کاتیکدا ملکه چ و سه رشور و زه لیله بو شهیتان و لیبی ده ترسیت، وه کو خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴾ [الجن: ٦] واته: بیگومان

کۆمه لیک له مرووف په نایان برده بهر کۆمه لیک له جنۆکه ، که چی ئه و جنۆکانه ته نها ترس و توقینی ئه و که سانه یان زیاد ده کرد که په نایان پیده بردن .

له بلاوکراوه کانی

(مالپه ری به هه شت ، مالپه ری وه لامه کان)

malpary.bah.org به هه شت malpary.walamakan.com مالپه ری وه لامه کان

ئایا ساحیر به خو شی و به خته وه ریه وه ده ژیت؟

ساحیر به به ده به خته وه ده ژیت له م ژیا نه دا، چونکه به خته وه ری ژیا نی له ده ستدا وه و شیرینی ئیمان و دینی لی بز ره، رقی له گو ییستبو ونی قور ئانه و ده ترسیت له بانگدان، خوای گه وره فه رموو یه تی: ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴾ [طه: ۱۲۴]. واته: ئه وه ی که پشت له و بیر خسته وانه بکات که من یادی ده خه مه وه، ئه و له ژیا نی دونا یدا ژیا نیکی ته سک و تروسک و نا ره حه تی هه یه - ئه گه رچی و ا دیار بیت که له که سانی چاکه کار و لای راسته -، و گۆره که ی له سه ر ته سک ده کریته وه و ئه شکه نجه ده دریت تییدا، و له رۆژی دوایشدا به کو پری حه شری ده که ین له بی نایی و بی نیی به لگه کان .

ساحیر کاته کانی ژیا نی له دووری له خه لکیدا به سه رده بات و گوشه گیر و دووره په ریزه و مامه له و تیکه لاویان ناکات مه گه ر کاتیک نه بیت که داوای لی بکریت سیحریان بو بکات و زیانیک به وانی تر بگه یه نیت و شیخی ئیسلام به ره حمه ت بیت حا لی ساحیرانی به م شیوه یه باس کردوو که ده لیت: بهرکه وته ی پیسیه و تیکه لاوی سه گه و ده روا ت بو شوینی فری دانی پاشه رۆ و سه رئا وه کان و بو نی ناخۆشه و خو ی پاک ناکاته وه به شیوه ی شه رع ی و خاوین

(۱) نییه .

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۲۱۵/۱۱).

ساحیر بی ئومیده له ژیان و بی خه وه به شه وان و ئاسووده ش نییه به پرۆژ، به لکو شهوی به هه لکردنی دوکه ل و هه لم و ناوی شهیتانه کان به سه رده بات له گه ل نوشته و له شوینه تاریک و پیسه کان و پاشان به پرۆژ به دلته نگیه وه ده خه ویت.

ئه مه حالی ساحیری پیس و خراپ و بی خیره (مه ریده) ^(۱)، خوای گه وره ش ده فه رمویت: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ [فصلت: ۴۶] واته: هه رگیز په روه ردگارت سته م له به نده کان ناکات.

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاعْزِبْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالُهُمْ مِّن نَّصِيرِينَ﴾ [آل عمران: ۵۶]. واته: به لام ئه وانیه که بیباوه ربوون به مه سیح له جوله که کان، و ئه وانیه که زیده ره ویان تیدا کرد له گاوره کان، سزایه کی تووندیا ده دم له دونیادا: به کوشتن و بردنی مال و له ناوچوونی مولک، وه له دوا پرۆژیشدا به ئاگر سزایان ده دم، و هیچ پشتیوان و سه رخه ریکیشیان نیه سه ریان بخت و سزای خوایان له سه ره ته بکاته وه.

وه هه ر کاریک که ساحیر ئه نجامی ده دات ئوباله که ی بو خوی و ئه و که سه ده گه پرته وه که سیحه ره که ی بو کردووه و داوای لیکردووه، خوای

(۱) المَرِيدُ: الخَبِيثُ الْمْتَمَرِدُ الشَّرِيرُ، العَارِي مِنَ الْخَيْرِ. غَرِيبُ الْقُرْآنِ لِلْسَّجِسْتَانِي (ص ۴۱۳)، تاج العروس (۱۶۵/۹).

گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ [فاطر: ۴۳]. واته: له راستیدا فروفیلی خراب هه به سهه خاوه نه کهیدا ده شکیته وه.

وه ساحیر بۆ ههه کوی پروات دۆران و نارهه تهی له سهه نووسراوه و بۆی براوه ته وه ئه وه تا خوی گه و ره فه رموویه تی: ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ [طه: ۶۹]، پیشه واه قورتوبی له ته فسیریدا ده لیت: واته ساحیر سه رناکه ویت و رزگاری نابیت بۆ ههه رکوی پروات له سهه زه ویدا (۱).

وه کرده وهی ساحیر هه مووی پوچه له لای خوا له به ره وهی کوفری به خوا کردوه، وه کو ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الزمر: ۶۵]. واته: بیگومان وه حی بۆ تو - ئه ی په یامبه ری خوا ^{صَلَوَاتُهُ} و په یامبه رانی پیش توش هاتووه: که ئه گهه جگه له خوا بکه یته هاوه لی ئه واه کرده وهت هه لده وه شیته وه وده بیت به یه کیک له په نه جه ره وئه وانه ی دین و دوا رۆژیان دۆراندوه، له به ره ئه وهی له گهه ل هاوه لبریاراندا هیچ کرده وه یه کی چاک وه رناگیریت.

جائیتر ئه وه که سه ی سه ردانی ده کات ئومیدی چی لی ده کات؟ له کاتیکدا ئه وه به لینی ئاگری پی دراوه؟ و کی هه یه هیوا و ئومیدی له سهه هه لچنیت که خوی بی ریزترین که سه لای خوی میهره بان؟

(۱) الجامع لأحكام القرآن (۱/۲۲۴).

ساحیر چ سوودیکی دهستده که ویت له سیحر؟

ساحیر سیحر ده کات له پیناو دهستکه وتنی پینگه به رزیه کی ساخته که ناته واوی خۆی پئی پر بکاته وه، له بهر سوککردنی له لایه ن شهیتانه وه، ئه وه تا شیخی ئیسلام به ره حمهت بیت ده لیت: ده بینیت ئه وانهی ده رۆنه ناو سیحر و داواکردن له ئه ستیره کان و زیکرکردنیان و له گه لیان ده دوین و سوجه یان بۆ ده بن، له راستیدا بۆ دهستکه وتنی مال و ناوبانگه، ده بینی کوفر وشیرک ده کات ته نها له پیناو دهستکه وتنی سامان و گه وره بوونیکی خه یالی به گومانی خۆی، که به پیچه وانه وه ته نها به زیانی خۆیشی ده شکیته وه و سوودی بۆی نییه وه کو له واقعدا ده رکه وتوو و دیاره له جیهاندا ^(۱).

ساحیر ده که ویته شیرکه وه ته نها به ته ماحی پاره و سامان، ئه وه تا ئه و ساحیرانه ی که فیرعه ون داوای لی کردن که رووبه رووی موسا بینه وه داوای پاره و مالیان لئی کرد و خوای گه وره له و باره یه وه بۆ مانی باس کردوو وه ده فهرمویت: ﴿ اِنَّ لَنَا لَاجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴾ [الشعراء: ۴۱-۴۲] واته: جا جادوگه ران هاتنه لای فیرعه ون ووتیان: ئایا ئیمه هیچ پاداشت و خه لات و سامانیکیمان بۆ هه یه ئه گه ر به سه ر موسادا سه رکه وتین؟ فیرعه ونیش به لینی

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۳۸۵/۲۹).

پاداشت و پلهی نزیککی پیدان له خو یه وه ، چونکه ساحر هزی به مال و پاره و خو ده رخستنه .

ههروه ها ساحیر ئه و سیحره ده کات و ده زانیت به وه ده بیته کۆیلهی شهیتان ، و شهیتان زیانیکی زۆری لیداوه و بهرژه وهندی زۆری لی تیکداوه وله ده ستداوه ، بۆیه هه و ل ده دات زیان به خه لکی تریش بگه یه نیت و له و باره یه وه شیخی ئیسلام به ره حمه ت بیت ده لیت : شهیتان خودی خو ی پیسه ، جا بۆیه ئه گه ر خاوه ن نوشته و که سانیك به کردنی کفر و شیرک لی نزیك بنه وه ئه و ا وه کو ره شوه و به رتیل و هه هایه بۆیان ، و ئه وانیش هه ندی له مه به ست و داواکاریه کانیا ن بۆ به دی ده هینن ، ههروه کو چۆن که سینک پاره ده دات به که سینکی تر بۆ ئه وه ی یه کینکی بۆ بکوژی ت یان زینای له گه لدا بکات یان بۆی ئاسان بکات ^(۱) .

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۳۴/۱۹).

سزای ساحیر

له بهر زۆری و گه وهی مه ترسی سیحر له سه ر تاك و كومه لگه حوكمیان له شه رعدا بریتیه له كوشتنیان، بۆ ئه وهی كومه لگه پشووبدات و بیباك بیته له خراپه یان.

له به جاله ی كورپی عه به ده وه به ره حمه ت بیته ده لیت: پیشه وا عومه ری كورپی خه تابه ﷺ نووسراوی نارد بۆ كار به ده سه تانه كانی ژیر ده سه لاتی خو ی و تییدا ئه مه ی نووسیوو: هه موو ژن و پیاویکی ساحیر بكوژن. رواه البیهقی فی السنن الكبری (۱).

هه روه ها به سه حیحی هاتوو له حه فسه وه ره زای خوای لی بیته كه فه رمانی كردوو به كوشتنی كه نیه كیكی كه سیحری لی كردبوو، وه كوژرا. رواه مالك فی الموطأ (۲).

ئه مه ش پادا شتی ئه و كه سه یه كه كوفر به خوا ده كات و ئازاری به نده كانی خوا ده دات له دونیادا، به لام پادا شتی له ئاخیره تدا ئه وه یه كه خوای په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ [البقرة: ۱۰۲] واته: بینگومان جوله كه باش ده یانزانی كه هه ركه س جادو كردن هه لبریزی و واز له هه ق به یینیت ئه وا له دوا روژدا له چاكه هه یچ به شیکه نیه.

(۱) كتاب القسامه، باب تكفير السّاحر وقته إن كان ما یسحر به كلام كفر صریح، رقم (۱۶۴۹۸).

(۲) كتاب العقول، ما جاء فی الغیلة والسّحر، رقم (۳۲۴۷)، عن محمد بن عبد الرّحمن رحمه الله.

ئەو كەسەى دەپروات بۆ لای ساحیر

ئەو کەسە ی داوای سیحر دەکات هاوبەشی ساحیره له تاواندا

هەرکەس بڕوات بۆ لای ساحیر بۆ ئەوێ سیحری بۆ بکات ئەوا دینه کە ی به دونیا فرۆشتوو، و خۆی تووشی توورپیی خوا کردوو به ئەنجام دانی هەلۆه شینه ره وهیهك له هەلۆه شینه ره وه کانی ئیسلام که سیحره و رازی بوونه به سیحر، شیخ موحه ممه دی کوری عبدالوهاب بهرهمهت بیته دهلیت: هەرکەس سیحر ئەنجام بدات یان رازی بیته پیی ئەوا کوفری کردوو (۱).

سەردانیکەری ساحیر بۆ ئەوێ زیان به کەسانی تر بگهیه نیته گهیشتۆته ئەوپەری پله ی حەسادهت، له بهر ئەوێ ئیره یی بر دووه به غهیری خۆی له سه ر نیعمه تیک که خوا پیی به خشیوه، و ئاخیره تی خۆی له ده ستداوه به شوینکه وتنی ههوا و ئاره زووی خۆی و رازی نه بوونی به قه زاو قه ده ر.

سەردانیکەری ساحیر هەلۆه کی کردوو که تییدا و له یهك كاتدا سه ریچی خوای کردوو و هه میش سته می له خه لکی کردوو.

له پراستیشدا ئەوێ هه ولی زیان گه یانندن بدات به کەسانی تر ناگات به ئامانج و خوای گه وره پله ی سته ملیکراو به سه ر سته مکاردا به رز ده کاته وه، و هه ندی جار ئاواته کانی که سی سیحر لیکراویش دینیته دی، شیخی ئیسلام بهرهمهت بیته دهلیت: رقی که سی حه سوود بۆ نیعمه تیکی خوا به سه ر به نده یه که وه نه خۆشیه، وه ئەو نیعمه ته یان گه وره تر له وه بۆ که سی حه سوودی

(۱) نواقض الإسلام - ضمن المستوى الأول من متون طالب العلم - بتحقیقنا (ص ۲۷).

پێراو ده گه پڕته وه، و جاری واش هه یه هاوشیوهی ئه و نیعمه ته بو هاوشیوهی

ئهو كه سه سه سوودی پێراوه ده گه پڕته وه و دهستی ده كه ویت^(۱).

جا ئه ی سه مكار هیواش وله سه رخۆبه، چونكه ئۆبالی سیحره كه ت به سه ر

خۆتا ده شكیته وه و پیده چیت خوی گه و ره كه سیكت به سه ردا زال بكات كه

ئازارت پی بگه یه نیت به سیحر یان شتی تر.

وَمَا مِنْ يَدٍ إِلَّا يَدُ اللَّهِ فَوْقَهَا وَمَا ظَالِمٌ إِلَّا سَيِّئِلِي بِظَالِمٍ^(۲)

واته : هیچ دهستی نه ئیلا دهستی خوا له سه روی ئه و دهسته وه یه

هیچ سه مكار یكیش نه ئیلا سه مكار یكی تر به سه ریدا زال ده بیت

خوی گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ [فاطر: ۴۳]،

پیشه وا ابن كه سیر به ره حمه ت بیت له ته فسیریدا ده لیت: ئۆبالی ئه وه ته نها

به سه ر خۆیاندا ده شكیته وه نه وه ك غه یری خۆیان... و موحه ممه دی كوری

كه عبی قوره زی به ره حمه ت بیت ده لیت: سی شت هه ن هه ركه س ئه نجامیان

بدات رزگاری نابیت هه تا به سه ر خۆیدا روو نه دات: فیل و ده ستر یژی و به لین

شكینی و له قور ئانیشدا پشتر استكرا و نه ته وه^(۳).

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۱۱۲/۱۰).

(۲) التَّمثِيلُ وَالْمَحَاضِرَةُ (ص ۱۰)، المدخل إلى تقويم اللسان (ص ۵۴۹).

(۳) تفسیر ابن کثیر (۵۵۹/۶).

وه دو عای ئه و كه سه سه ملێكراوه ی كه سیحری لێكراوه به شه و و رۆژ به رزده بیته وه بۆ لای خوا و خوای بیسه ریش به لینی وه لا مدانه وهی دو عای سه ملێكراوی داوه، ئه وه تا پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: «ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمَسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ» رواه الترمذی^(۱). واته: سهی دو عا گیراده بن و گومانی تیدانییه: دو عای سه ته م لیکراو، دو عای ریوار، دو عای دایک و باوک له سه ر رۆله که ی.

وه هه رکه س فیل له خه لکی بکات خو به دلنیا ییه وه ناتوانیت فیل له خوای په روه ردگار بکات و خوای گه وره خو ی فه رموویه تی: ﴿قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ [یونس: ۲۱]. واته: خوای په روه ردگار به په له تر و خیراته ره له مه کر و مؤله تدان بۆ رۆچوون له تاوان و سه رکه شی و سزادانی ئیوه.

که سانی بیتاوان و سه ملێکراو، که سیك هه یه که به رگریان لی بکات، ئه وه تا خوای بالاده ست ده فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ [الحج: ۳۸]. واته: بیگومان خوای به رز و بلند و پایه به رز باوه رداران له دوژمنایه تی و سه ته م و فیل و خراپه ی بیباوه ران ده پارێز یت ، چونکه خوای

(۱) أبواب البرِّ والصَّلة، باب ما جاء في دَعْوَةِ الْوَالِدِينَ، رقم (۱۹۰۵)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

پهروهردگار هه موو ئه وانه ی خو ش ناو یت که نا پاکی و خیانته له سپارده ی
پهروهردگاریان ده که ن و نکولیکارن له نیعمه ت و به خششه کانی .

وه ئاینده ی سته م و ده ستر یژی سه رشو پریه و خاوه نه که ی به لینی سزایه کی
به ئیش و ئازاری پی دراوه و خوای گه و ره فه رموو یه تی: ﴿ وَمَنْ يَظْلِمِ مِّنْكُمْ

نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴾ [الفرقان: ۱۹]. واته: ئه وه ی هاوه ل بو خوا بر یار بده و سته م
له خو ی بکات و جگه له خوا بپه رستی ، و له سه ر ئه و بیرو باوه ره بمر یت ئه و اخوا
سزایه کی سه ختی به ئازاری ده دات .

سه ردانیکه ری ساحیر نیچیری شه یتانه بو ده رچوون له دین، بیری چۆته وه
که دونیا چهنده کورته و سه بی ده خر یته شوینیکی ته سکی تاریکه وه به ته نها و
له به رده ست خوا ده وه ستینر یت و دادگایه کی دادپه روهر چاوه رپی ده کات و
مافی سیحر لی کراوی لی ده سینر یت.

جا هه ر ئیستا ته وه به بکه و واز له و کاره ت به ینه و پیش ئه وه ی به لات
به سه ردا بیته فریای خو ت بکه وه .

خۆپاراستن له سیحر

خو پاراستن له سیحر پیش روودانی

خوای گه وره مروقی دروست کردوو و دوزمنیشی بو داناوه و هاوکات چهند هۆکاریکی بو فه راهه م کردوو که بتوانیت به هۆیانه وه خو ی پی له خراپه بپاریزیت و له وانه ش:

۱ - پشت به خوا بهستن، بۆیه باوه ردار دلی به خواوه په یوه ست ده کات و ته وای کاروباری به و ده سپیریت و چاک ده زانیت که هیچ شتیکی تووش نایه ت یان هیچ زیانیکی لی نادریت مه گهر به ئیزنی خوای کاربه جی نه بیت، ئه وه تا پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: «وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ؛ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ؛ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ» رواه الترمذی^(۱). واته: بزانه به راستی ئه گهر هه موو ئوممه ت کۆببنه وه بو

ئه وه ی به شتیک سوودت پیبگه یه نن ئه وا سوودت پیناگه یه نن ته نها به و شته نه بیت که خوا بو تی نووسیوه ، وه ئه گهر کۆبشبنه وه بو ئه وه ی به شتیک زهره ر و زیانت پیبگه یه نن ئه وا زهره ر و زیانت پیناگه یه نن ته نها به و شته نه بیت که خوا له سه رتی نووسیوه ، قه له مه کانی نووسینی قه ده ر هه لگه راون و په ره کانیش وشک بوونه ته وه

(۱) أبواب صفة القيامة والرقائق والورع، رقم (۲۵۱۶)، من حديث ابن عباس رضي الله عنهما.

وه هه موو سیحر یكیش كارناكات و کاریگه ری نابیت له سه ره كه سی
سیحر لیكراو، له واقعی شدا چه ندین ساحیر هه یه كه سیحریان كردوو و كه چی
کاریگه ری نه بووه له سه ره سیحر لیكراو، وه شهیتان كه ی و چۆن خو ی به ته نها
ده سه لاتی ئه وه ی هه یه كه ئه م جیهانه و گه ردوون تیک بدات به بی ئه وه ی
ویست و ئیزی خوی گه وه ی لی بی؟! خوی پهروه ردگار ده فه رمو ی ت:
﴿ وَمَا هُمْ بِضَاكِرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾ [البقرة: ۱۰۲]. واته: بیگومان
جادو گه ران ناتونن به جادو زیان به كه س بگه یه نن مه گه ر به ئیزی خوی
پهروه ردگار و قهزا و قه ده ری ئه و .

۲ - زۆر زیكری خوا كردن له قورئان خو یندن واستغفار و سبحان الله
و جو ره كانی تری زیكری، چونكه وه كو قه لایه کی پارێزه ره وه هایه له خراپه و زیان،
جا هه ركات خه لکی له خوا دوور كه وتنه وه و په نایان بو غه یری ئه و برد ئه وا
موسیبه ت و به لایان له سه ره قورس و گه وه ده بی ت و شهیتان و جنۆكه كان لیانه وه
نزیک ده بن.

پیشه وا ابن القیم به ره حمه ت بی ت ده لی ت: دل هه ركات پر بوو له زیكری
خوا و ئاوه دان بوو به ری نهایه كانی ئه و و زیكری و په ناپینگرتنی و زمان و دلی هاوتای
یه كدی بوون ئه وا له گه وه ره ترینی هو كاره كانه كه ریگه ره له تووش بوونی به سیحر و
یه كیکه له با شترین چاره سه ره كانیش دوای تووش بوونی به سیحر (۱).

(۱) زاد المعاد (۴/ ۱۱۶).

۳ - دووربون له تاوان و سه ریچی، به تاییه ت گوی گرتن له گۆرانی، چونکه کاریگه رترین هۆکاره بۆ پراکیشانی شه یتانه کان و نه فسه خراب و چه په له کان بۆ ناومال که هاوکات قورئان خویندن و زیگری خوا ده ریان ده کات.

۴ - پاریزگاری کردن له ئەنجامدانی نوژی به یانی له مزگهوت به کۆمه ل، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: «مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ؛ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ» رواه مُسْلِمٌ^(۱)، واته: ئەوهی نوژی به یانی به جه ماعه ت بکات ئەوا له ژیر پاراستن و ئەمانه تی خوا دایه. جا بۆیه ئەو که سه ش که له ژیر پاراستنی خوا دا بیت بیگومان شه یتان هیچ ریگه یه کی بۆ فریودانی نابیت.

۵ - خویندنی سوره تی به قهره له مالدا، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: «اقْرَأُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ؛ فَإِنَّ أَخْذَهَا بَرَكَةٌ، وَتَرْكُهَا حَسْرَةٌ، وَلَا تَسْتَطِيعُهَا الْبَطَلَةُ»^(۲) رواه مُسْلِمٌ^(۳) واته: سوره تی به قهره بخوینن چونکه خویندنی پیت و به ره که ته و، وازلیه ینانی مایه ی په شیمانی و خه فه ته، که سانی بیوره و که مه ترخه م پیی ناویرن و ناتوانن. معاویه ده لی: پیم گه یشتوو ه که که سانی بیوره مه به سستی جادوو گه رانه.

(۱) کتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب فضل صلاة العشاء والصُّبح في جماعة، رقم (۶۵۷)، من حديث جندب بن عبد الله رضي الله عنه.

(۲) أي: السَّحْرَة. غريب الحديث لابن الجوزي (۷۷/۱).

(۳) کتاب صلاة المسافرین و قصرها، باب فضل قراءة القرآن، وسورة البقرة، رقم (۸۰۴)، من حديث أبي أمامة الباهلي رضي الله عنه.

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تَقْرَأُ

فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ» رواه مُسْلِمٌ^(۱). واته: له ئه بوهورهیره وه که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: ماله کانتان مه کهن به گۆرستان، چونکه به راستی شهیتان را ده کات له و ماله ی که سوره تی به قهره ی تیدا ده خوینریت.

۶ - پاریزگاری کردن له خویندنی ههردوو سوره تی فهله ق و ناس

له به یانیان و ئیواراندا، ئه وه تا پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه سیهت بو عوقبه ی کوری عامر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ده کات به خویندنه وه یان و پپی ده فهرموویت: «تَعَوَّذُ بِهِمَا؛ فَمَا تَعَوَّذَ مُتَعَوَّذٌ بِمِثْلِهِمَا» رواه أبو داود^(۲). ئه ی عوقبه! په نایان پی بگره، چونکه هیچ په ناگریک نیه په نای به شتیک گرتبیت به وینه ی ئه م دوو سوره ته.

پیشه وا ابن القیم به ره حمهت بیت ده لیت: پیویستی بهنده بو په ناگرتن به م دوو سوره ته گه وره تره له پیویستی به خواردن و خواردنه وه و جلوبه رگ^(۳).

۷ - زۆر په ناگرتن به خوا به وتنی ئه م زیکره ی که له م فهرمووده یه دا

هاتوو له شهو و رۆژدا و له کاتی دابه زین و لادان و مانه وه له هه ر شوین و جیگایه کدا له ئاسمان بیت یان بیابان یان ده ریا، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(۱) كتاب صلاة المسافرين وقصرها، باب استحباب صلاة النَّافِلَةِ فِي بَيْتِهِ، وجوازها في المسجد، رقم (۷۸۰)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.
(۲) كتاب الصلاة، باب في المعوذتين، رقم (۱۴۶۳).
(۳) بدائع الفوائد (۱۹۹/۲).

فه رموو یه تی: «مَنْ نَزَلَ مِنْزَلًا ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ؛

لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ» رواه مُسْلِمٌ^(۱). واته: هه ر كه س له

مه نزل یكدا هه واری هه لدا پاشان وتی: په نا ده گرم به وشه ته واوه كانی خوا له زیانی

هه موو شتی كه نه و دروستی كردوو، نه وه هه یچ شتیك زیانی پیناگه یه نی تا كوچ

ده كات له و شوینه.

۸. خویندی دوو ئایه تی كو تایی سوره تی به قه ره له سه ره تای شه وه وه،

كه نه م دوو ئایه ته ن: ﴿ءَامِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامِنٌ بِاللَّهِ

وَمَلَائِكَتِهِ ۚ وَكُتُبِهِ ۚ وَرُسُلِهِ ۚ لَا نُفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانَكَ

رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۲۸۵﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا

أَكْتَسَبَتْ ۚ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا

حَمَلْتَهُ ۚ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۚ وَاعْفُ عَنَّا ۚ وَاعْفِرْ لَنَا

وَأَرْحَمْنَا ۚ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۲۸۶﴾. واته:

په یامبه ری خوا ﷺ باوه ری هیدناوه ویه قینی هه یه به و سروه شی بوی هاتوه

له لایه ن په روه رد گاریه وه و به راستی ده زانیت ، و هه قی خوشیه تی كه یه قینی

هه بیت ، و باوه رداریش به هه مان شیوه باوه ریان هیدناوه به قورئانی پیروز و کاری

(۱) كتاب الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار، باب في التَّعَوُّذِ من سوء القضاء ودرک الشقاء وغيره،

رقم (۲۷۰۸)، من حديث خَوْلَةَ بنت حكيم رضي الله عنها.

پیده کهن ، هه مویان باوه پریان هیناوه به (الله) که پهروه ردگار و په ره ستر او یان بیت که سیفاتی مه زنی و ته واوی تیدایه ، وه به وهی که خوی پهروه ردگار کۆمه لیک فریشتهی به پریزی ههیه ، وه به وهش که کتیبی دابه زاندوه ، وه به وهش که په یامبه رانیکی بۆ خه لک ناردوه ، — ئیمه ی باوه پرداران — ئه وه نه بیت باوه پرمان به هه ندیکیان هه بیت و به هه ندیکیی تریشیان باوه پرمان نه بیت ، به لکو باوه پرمان به هه مویان ههیه . په یامبه ر و باوه پردارانش ووتوو یانه : گویمان له وه بوو که به وه حی دابه زاندوه ، و گوپرایه لین له هه موو ئه وانهدا ، ئومیده وارین — به فه زلی خۆت — له تاوانه کانمان خۆش بیت ، ئه وه توی پهروه ده مانت کرد به و نیعمه تانه ی که پیمانته به خشیوه ، و ته نها بۆ لای تویه سه ره نجام و گه رانه وه مان . ئایینی خوی پهروه ردگار ئاسانه وگرانی تیدا نیه ، خواش داوای شتیک له به نده کانی ناکات که له توانایاندا نه بیت ، جا هه ر که س چاکه بکات چاکه ی ده ست ده که ویت ، وه هه ر که سیکیش خراپه بکات خراپه ی ده ست ده که ویت . پهروه ردگار سزیمان مه ده ئه گه ر شتیکمان له بیر چوه وه له وهی فه رزت کردوه له سه رمان ، یان هه له مان کرد و شتیکمان کرد که یاساغیت لیکردوه ، پهروه ردگار کارانیکی قورسی وامن نه خه یته سه رشان که خسته سه رشان ی سه ریچی کارانی پیش ئیمه وه کو سزایه ک بۆیان ، پهروه ردگار داواکاری وامن به سه رشاندا نه ده یته له داواکاری و مو سیبه ت که توانای هه لگرتیمان نیه ، و تاوانه کانمان به سه روه ، و عه یب و عاره کانمان پپۆشه ، و چاکمان له گه ل بکه ، و تو کاروباری ئیمه ت

به دهسته و به پروهی ده بهیت ، سه زمان بخه به سهه ر ئه وانهی نکولیکار و بیباوه رن به ئایینه کهت و تاك و ته نهاییت ، و په یامبه ره کهت موحه مه مه د صَلَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به درۆ ده زانن ، و عاقیبهت و سه ره نه نجام با بۆ ئیمه بیته به سهه ریاندا له دونیا و دواپوژدا .

په یغه مبهه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویته : «مَنْ قَرَأَ بِالْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ» متفقٌ عليه ^(۱). واته : دوو ئایه تی کۆ تایى سورته تی به قه ره ئه وهی بیان خوینیت له شه ودا به سهیه تی .

۹. خویندنی ئایه تی کورسی له کاتی خه وتندا ، په یغه مبهه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویته : «مَنْ قَرَأَهَا إِذَا أُوِيَ إِلَى فِرَاشِهِ؛ فَإِنَّهُ لَنْ يَزَالَ مَعَهُ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ» رواه البخاري ^(۲). واته : هه ره کهس ئایه تی کورسی بیخوینیت کاتیک که ده چیت بۆ سهه ر جینگای خه وتنی ، ئه وا به رده وام له لایه ن خوا وه پاریزه ریکى له گه لدايه و شه یتان نزیکى ناکه ویته وه هه تا به یانی ده کاته وه .

۱۰. خواردنی هه وت خو رما ی عه جو ه - جو ریکه له خو رما ی شار ی مه دینه - له به یانیاندا ، بۆ ئه وه ش په یغه مبهه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی : «مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ

(۱) رواه البخاري، كتاب فضائل القرآن، باب فضل سورة البقرة، رقم (۵۰۰۹)، ومسلم، كتاب صلاة المسافرين وقصرها، باب فضل الفاتحة، وخواتيم سورة البقرة، والحث على قراءة الآيتين من آخر البقرة، رقم (۸۰۷)، من حديث أبي مسعود رضي الله عنه.
(۲) كتاب فضائل القرآن، باب فضل سورة البقرة، رقم (۵۰۱۰)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

تَمَرَاتٍ عَجْوَةً؛ لَمْ يَضْرَهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمَّ، وَلَا سِحْرًا» متفقٌ عليه ^(۱). واته: ههر كهس

ژهمی به یانی یه كهی كهوت ده نك خورمای عه جوه بیت تهو روژه ژار و جادو زیانی پیناگه یه نن.

۱۱. پاریزگاری كردن له زیكره كانی به یانیان و ئیواران، له وانه:

أ. خویندنی ئایه تی كورسی : ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ، مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵]. واته: (الله) یه كه جگه

لهو هیچ شتیك شایسته یه كتاپه رستی و په رستن نیه، و زیندوشه به هه موو واتایه کی زیندویه تی و ته و او پیتی ژیان به شیویه كه كه لایق و شایسته ی گه وریه ی تهو بیت، و راگری هه موو شتیكیشه، نه خه و نه نوچكه و نه ش خه و نایاته وه، هه رچی له ئاسمانه كان و له زه ویشدایه هه موو مولكی تهون، وه كهس ناویریت تكای له لادا بكات مه گهر پاش ئیزن پیدانی خوی نه بیت، زانستی تهو سه رجه م دروستكراوه كانی گرتوه ته وه رابردو و ئیستا و داهاتویان، ده زانیت چی دیته پیش دروستكراوه كانی له ئاینده دا، و نه وه شی رابوردوه له شته رابورده كان، وه هیچ یه كیک له دروستكراوه كانی ناتوانیت ئاگادار بیت له زانستی تهو — ته گهر شتیکی كه میش بیت - جگه له وانه ی كه خوای په روه ردگار خوی ویستی له سه ره كه فیبری

(۱) رواه البخاري، كتاب الأطعمة، باب العجوة، رقم (۵۴۴۵)، ومسلم، كتاب الأشربة، باب فضل تمر المدينة، رقم (۲۰۴۷)، من حديث سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه.

بکات و پیی رابگه یه نیت . وه فراوانی کورسیه که ی ئا سمانه کان و زهوی گرتوته وه ، کورسیش : شوینی هه ردو پیی پهروه ردگاری بهرز و شکومه ندی بی وینه یه ، و که سیش چۆنیه ته که ی نازانیت ته نها خوی پاک و بیگه رد نه بیت ، وه پاراستنی ئه وانه هیچ قورس نیه له لای ئه و ، و بهرز و بلند و پایه بهرز به زات و سیفه ته کانی به سه ره سه رجهم دروستکراوه کانیدا ، و کۆکه ره وه ی سه رجهم سیفه ته کانی گه وره یی و شکۆداریه . وه ئه م ئایه ته ش گه وره ترین ئایه ته له ئایه ته کانی قورئان ، و پیی ده وتریت : ئایه تی کورسی .

ب. خویندنی المعوذتین، که بریتین له م دوو سوره ته:

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵ ﴾ [الفلق: ۱-۵].

واته: ئه ی په یامبه ری خوا صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بلئی : په ناده گرم و هاناده م بۆ لای پهروه ردگاری (الفلق) که به ره به یانه . له خراپه ی هه موو دروستکراوه کان و ئه زیه ت و ئازاریان . وه له خراپه ی شه ویکی زۆر تاریکی شه وه زهنگ ، که دیت به سه ردا و دادیت ، وه له هه موو ئه و خراپانه ی که تیدایه و هه موو ئه زیه تده ره کانیش . وه له خراپه ی هه موو ئه و جادوگه ره ئافره تانه ی که فوو ده که ن به گریدراوه جادوییه کانیا ن ، به مه به ستی جادوو کردن . وه له خراپه ی ئه و حه سودانه ی که رقیان له خه لکه ، له کاتیکدا حه سودی به خه لک ده بن به رامبه ر به و نیعمه تانه ی که پهروه ردگار پیی به خشیون ، و ده یانه ویت ئه و نیعمه ته یان تیدا نه مینیت ، و تووشی ئه زیه تیان بکه ن.

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ

الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ

وَالنَّاسِ ﴿٦﴾ [الناس: ١-٦]. واته: ئەهی په یامبهری خوا صَلَاتُكَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بلی: په ناده گرم و

هاناده بهم بۆ لای په روهردگاری خه لك ، كه ته نها خوئی توانای په تکرده وهی شه ر

و خراپه هی شهیتانی وه سه سه کاری هه یه له دل و دهروونی خه لكدا . پاد شای

خه لك : كه توانای به رپوه بردنی کاروباریانی هه یه ، و دهوله مهنده و پپووستیشی

پیان نیه . په ر سترای خه لك : كه ههچ په ر سترایکی راست و شاید سته یان نیه

جگه له و . له ئەزیه تدانی ئەو شهیتانه ی ، كه وه سه سه ده خاته دله كانه وه له کاتی

بئ ئاگایی ، و له کاتی یادکردنی په روهردگاریشدا نامینیت و دورده كه ویته وه .

ئه وهی كه خراپه و گو مان ده خاته دل و دهروونی خه لكه وه . له شهیتانه کانی

جنۆكه و مروّف .

ج. وتنی ئەم زیكره سی جار: «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي

الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» ئەوهش له بهر ئەوهی پینغه مبهری خوا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: «مَنْ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا

فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ -: لَمْ تُصِبْهُ فَجَاءَةٌ بَلَاءٍ حَتَّى يُصْبِحَ،

وَمَنْ قَالَهَا حِينَ يُصْبِحُ - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ -: لَمْ تُصِبْهُ فَجَاءَةٌ بَلَاءٍ حَتَّى يَمْسِيَ» رواه أبو

داود^(۱) . واته : هه ركه س سى جار بليت : به ناوى ئەو خوايهى كه له گه ل ناوى ئەودا هيج شتيك زياني ناييت له زوى و ئاسماندا وئەو بيسەر و زانايه، ئەوا به لاي له ناكاوى تووش ناييت هه تا به ياني ده كاته وه، وه هه ركه سيش سى جار له به يانياندا بيليت ئەوا به لاي له ناكاوى تووش ناييت هه تا ئيوارهى به سه ردا ديت .

د . وتنى ئەم زيكره : «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»، ئەبى هورهيره رضي الله عنه ده ليت : پياويك هاته خزمه تى پيغه مبه ر (صَلَاتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ) وتى : ئەى پيغه مبه رى خوا ئاي چ ئازارم گه يشت له دوپشكيك ئەمشه و گه ستمى ئەو يش فه رموى : **أَمَّا لَوْ قُلْتَ حِينَ أَمْسَيْتَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ لَمْ تَضُرَّكَ** رواه مسلم^(۲) . واته : ئەگه ر سه ر له ئيواره بتوتايه ؛ په نا ده گرم به وشه ته واوه كانى خوا له زياني ئەو شتانهى دروستى كردوو، ئەو دوپشكه زياني بۆت نه ده بو .

ه . وتنى ئەم زيكره : «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ، وَلَا فَاجِرٌ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأً وَبَرَأً، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ» رواه أحمد^(۳) . واته :

(۱) كتاب الأدب، باب ما يقول إذا أصبح، رقم (۵۰۸۸)، من حديث عثمان بن عفان رضي الله عنه .
(۲) كتاب الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار، باب في التَّعوذ من سوء القضاء ودرك الشقاء وغيره، رقم (۲۷۰۹).

(۳) في المسند، رقم (۱۵۴۶۱)، من حديث عبد الرحمن بن حنبل التميمي رضي الله عنه .

په نا ده گرم به و وشه ته و اوانهی خوای گه و ره که هیچ به ندهیه کی چاکه کار و خراپه کاریش ناگهن به و پهری زانست و زانینی، له خراپه ی ئه وهی دروستی کردوو و به دی هیناوه، و له خراپه ی ئه وهی داده به زیت له ئاسمان له به لا و موسیبه ت و خراپه ی ئه وه شی که به رز ده بیته وه بۆی له تاوان و سه ره پیچی، وله خراپه ی ئه وهی دروستی کردوو له ناو زه ویدا و خراپه ی ئه وه شی که لیه وه ده رده چیت و خراپه ی فیتنه ی شه و و رۆژ و خراپه ی هه مو و پرو داویک که به شه وان پرو ده دات جگه له پرو داوی خیر نه بیت ئه ی ره حمان.

و. وتنی ئه م زیکره حه وت جار: «حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ». له ئه بو ده ردا ئه وه ﷻ ده لیت: «مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى: حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ - سَبْعَ مَرَّاتٍ -، كَفَاهُ اللَّهُ مَا أَهَمَّهُ صَادِقًا كَانَ بِهَا أَوْ كَاذِبًا» رواه أبو داود^(۱). واته: هه رکه س به یانیان و ئیواران حه وت جار بلیت: ئه و خوا یه م به سه که هیچ خوا یه کی تر نییه شایسته ی په رستن بیت ته نها ئه و نه بیت و پشتیش هه ر به و ده به ستم، ئه و خاوه نی عه رشی هه ره گه و ره یه. ئه و خوا ی گه و ره خه م و سه رقالی دنیا و دوا رۆژی بۆ ئاسان ده کات ئیتر راستگۆ بیت تیندا یان درۆزن بیت.

ز. ئه بو به کر ﷻ وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا شتی کم پی بلی که به یانیان و ئیواران بیلیم؟ ئه ویش فه رمووی: بلی: اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ

(۱) کتاب الأدب، باب ما یقول إذا أصبح، رقم (۵۰۸۱).

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه، قَالَ: قُلُّهُ إِذَا أَصْبَحْتَ، وَإِذَا أَمْسَيْتَ، وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ» رواه الترمذی^(۱) واته: ئەهی پهروهردگاری زانا به په نهانی و ئاشکرا، بهدی هینهری ئاسمانه کان و زهوی، پهروهردگار وخواهونی هه مووشت، شایه تی دهدهم که هیچ خواهی نییه شایستهی په رستن بیت جگه له تو نه بیت، په نات پێ ده گرم له خراپه ی نه فسم و خراپه ی شهیتان وئه وهی بانگه وازی بو ده کات له شیرک و کوفر، جا به یانی و ئیواره و ئه و کاته ش که ده چیته سه ر جیگای خه وتنت بیخوینه و بیلێ.

ح. وتنی ئەم زیکره: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»، پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، فِي يَوْمٍ - مِئَةَ مَرَّةٍ -؛ كَانَتْ لَهُ عَدَلٌ عَشْرٍ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِئَةُ حَسَنَةٍ، وَمُحِيتُ عَنْهُ مِئَةُ سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلِ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ» متفق عليه^(۲). واته: هه ر که س له رۆژێکدا سه د جار بلێ: هیچ په رستراوینک نیه جگه له (الله) نه بیت تا ک و ته نیاو

(۱) أبواب الدعوات، رقم (۳۳۹۲)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

(۲) رواه البخاري، كتاب بدء الخلق، باب صفة إبليس وجنوده، رقم (۳۲۹۳)، ومسلم، كتاب الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار، باب فضل التهليل والتسبيح والدعاء، رقم (۲۶۹۱)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

بێهاوه له، مۆلك و دەسه لات هەر بۆ ئەوه و سوپاس و ستایش هەر شایانی ئەوه، ئەو بەسەر هه موو شتیكدا به توانایه، ئەوه وهك ئەوه وایه ده بهندهی ئازاد کردییت و، سه د چاکه ی بۆ دهنوسریت و سه د گوناھی له سه ر لاده بریت و ده بیته سپیر بۆی له شه یتان له و رۆژهیدا تا ئیواره، کهس چاکتری نه کردوو ه له وهی ئەو کردوو یه تی، مه گه ر که سیك زیاتر له وهی کردییت.

جا بۆیه له پراستیدا پشتگۆی خستنی زیکره کانی به یانیان و ئیواران یه کیکه له گه و ره ترینی هۆکاره کانی زال بوونی شه یتان به سه ر مرۆفدا و ههروه ها تووش بوون به چاو، ئەوه تا پیشه و ابن القیم به ره حمه ت بیت ده لییت: زۆرترین حاله تی زال بوونی رۆحه پیسه کان به سه ر خه لکیدا که تووشیان ده کهن به هۆی که م دینداریه وهیه و دلۆپران بوونیان و به تالی زمانیان له وهی زیکره ی پی بلیت و په نای پی به خوا لی بگرن^(۱).

(۱) زاد المعاد (۶۳/۴).

چۆنيتى خويندى زيكره كان به سه ر مندال و ئافره تاندا

زيكره كانى به يانيان و ئىواران برىتين له كوممه له دو عايه ك كه مروث خويانى پى ده پاريزيت له شهر و خراپه ي مروث و شهيتان، و مهرجيش نيه له كاتى خويندى زيكره كاندا فوو پيدا كرنى له گه لدا بيت وه كو چون مهرج نيه له وكاته دا منداله كه ت يان هاوسه ره كه ت ئاماده بيت له لاتدا، چونكه زيكره كان له دو عا پيك دىن و توش دو عايان بو ده كه يت كه خوا بيان پاريزيت.

جا چۆنيتى خويندى زيكر و ويرده كان به سه ر مندال و هاوسه ر يان

خزميكت يان كه سى تر به م شيويه ي خواره وه ده بيت:

ده ليت:

۱ - أُعِيدُكُمْ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ، وَمِنْ

شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ.

۲ - أُعِيدُكُمْ بِرَبِّ النَّاسِ، مَلِكِ النَّاسِ، إِلَهِ النَّاسِ، مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ

الْخَنَاسِ، الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ، مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ.

۳ - أُعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ^(۱)، وَمِنْ كُلِّ

عَيْنٍ لَأَمَّةٍ^(۲)؛ پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حه سه ن و حوسه ینی به مه په نا پی داوه و

به سه ریاندا خو یندوو یه تی. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ^(۳).

۴ - أُعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ - ثَلَاثًا - .

باقی دو عاکانی تریش به م شیوه یه.

(۱) هَامَّةٌ: کۆی وشه ی هه وامه واته ئه و گیاندارانه ی که ژه هریان هه یه، و تراویشه: هه ر که سینک که نیه تی خراب و چه په لی هه بیت. فتح الباری لابن حجر (۴۱۰/۶).

(۲) لَأَمَّةٌ: ئه وه یه که له مه می هه بیت، و مه به ست پی هه ر نه خو شی و ئافاتیکه که تووشی مروف ده بیت. فتح الباری لابن حجر (۴۱۰/۶).

(۳) کتاب أحادیث الأنبياء، رقم (۳۳۷۱)، من حدیث ابن عباس رضي الله عنهما.

ئهوانه ی که سیحر کاریان تی ده کات

ئه و که سه ی که له خوا وه نزیکه ئافات و خراپه ی لیوه دووره، جا بویه که سه ی نزیك له خوا و زور زیکر بیژ له قه لایه کی بتهوی پاریزه ردايه له خراپه ی شهیتان و مروّفه شهیتان ئاساکان، خوی گه و ره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ [الإسراء: ٦٥] واته: بیگومان بهنده باوه رداره موخلیصه کانم ئهوانه ی گوپرایه لی منن تو هیچ توانایه کت نیه بو هه لّخه لّتانندیان و گومرا کردنیان ، پهروه ردگاری توش بهسه — ئه ی په یامبهری خوا — پاریزه ری باوه رداران بیت له فیل و ته له که ی شهیتان وه ه لّخه له تاننده کانی .

جا ئه گه ره بهنده ده سته ردار ی زیکر ی خوا بوو یان خوا په رستی که می کرد بو پهروه ردگاری ئه وا ئاسانتر بو شهیتان فریو ده دریت و دهسه لاتی زووتر بهسه ریدا ده شکیت. ئه وهش له بهر ئه وه ی سیحر کار له دلّه به تاله کان ده کات، ئه و دلّه ی که به تاله له زیکر ی خوا به زوری.

پیشه وا ابن القیم به ره حمهت بیت ده لیت: زورتر سیحر کار له ئافره تان و مندالان و نه فامه کان و لادی نشین ده کات ، ئهوانه ی پشکیان که مه له دین و پشت به خوا بهستن و یه کخوا په رستی ، ههروه ها ئهوانه ی که بهشیان نییه له زیکر و دوعا و ویرده شه رعیه کان^(١).

(١) زاد المعاد (٤/١١٦-١١٧).

بۆیه ئافره تان زۆرتیرینی ئه و که سانه ن که سیحر کاریگه ریان لی ده کات
له بهر که م خواپه رستیان و که م زیکر کردنیان بۆ خوا، ههروه ها مندالانیش له بهر
پشتگوئی خستنیان له لایه ن دایباب و سه رپه رشتیارانیانه وه، به هه مان شیوه
خرابه کاران و تاوانباران.

جا زۆرتیریش ئه وانه ی که تووشی چاوپیسی و سیحر ده بن ئه وانه ن که
ماله کانیان پره له گو رانی و مؤسیقا، ئه وهش له بهر ئه وه ی سیحر و چاوپیسی
نه فسی پیسن و ئه وهش له خوا دووربیت له تاوانه وه نزیکه و کاریگه ری له سه ری
ئاسانه به پیچه وانه ی ئه و که سه ی که خو ی پاراستوو و دلی پره له زیکر،
ته نانه ت شه یتان ده ترسیت له م جو ره که سه، خوای گه و ره له باره ی ئیبلیسه وه
ده فه رمو یت: ﴿ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَهُنَّ أَجْمَعِينَ ﴾ (۸۲) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ

﴿ الْمُخْلِصِينَ ﴾ [ص: ۸۲-۸۳]. واته: ئیبلیس ووتی: سو یند به عیززه ت و گه و ره یی
تو ئه ی پهروه ردگار ده یت هه موو ئاده میزاد گو مپرا و سه رلیشیواو بکه م، جگه له وانه
نه یت که تایبه ت کردوون بۆ خواپه رستی خو ت، و پاراستوونت له
گو مپرا کردنه که ی من - واته: عیصمه ت پنداوون -، و ده سه لاتت پی نه داوم
به سه ریاندا.

چۆنیتى ھەلۋە شاندىنە ۋە سىحر

سیحر به چ شتیك ده کریت و ئه نجام ده دریت؟

سیحر به چه ند ریگایه ك ده کریت وه كو ئه مانه ی خواره وه:

۱ - سیحر له ریگه ی خواردنه وه، به وهی كه سیحره كه ده کریته ناو خواردنه كه وه و كه سه كهش ده یخوات و ههستی پی ناكات و کاریگه ریش له سه ری دروست ده كات به ئیزنی خوا و جاری واش ههیه به فهرمانی خوا کاریگه ری نابیت.

۲ - سیحر له ریگه ی خواردنه وه وه، به وهی كه سیحر لیكراوه كه ئه و شلهیه ده خواته وه كه سیحره كه ی تیکراوه له چایی یان شه ربهت و هاوشیوه كانی. سیحر له ریگه ی خواردن و خواردنه وه وه مادهیه کی له زگهیی تیده کریت كه به دیواری گه ده وه ده لكیت، بو ئه وهی ئه و سیحره له ناو سك و هه ناوی سیحر لیكراو بمیئیته وه، جا ئه گه سیحر لیكراو فریای خو ی نه كه ویت به وهی ده ری بكات به رشانه وه و هه له پینانه وهی ئه وا سك و هه ناوی تووشی ئازار ده بیت و زیانی پی ده گه یه نیت.

۳ - سیحر له ریگه ی پرژاندن ودانانه وه، به وهی كه سیحره كه له شوینیک له سه ر زهوی داده نریت بو ئه وهی كه سی مه به ست پی پیدای بنیت، جا ئه گه ر پی پیدای ناو به سه ریدا رویشته ئه وا تووش ده بیت و جاری واش ههیه به ئیزنی خوا کاریگه ری نابیت و خوا ده پاریزیت.

٤ - سیحر له ریگه ی نووسینه وه به ته له سم و هیلکاریه که وه به بی هیچ

پاشماوه یه کی سیحر لیکراو، و ئەم جوړه ش به ئیزنی خوا کاریگه ری له سه ر
که سی مه به ست که م و لاوازه، چونکه هه ر ده بی ت شتیکی سیحر لیکراو
له به رده ستدا هه بی ت.

٥ - سیحر له ریگه ی گریدانه وه، به وه ی که ساحیر شتیکی له که سی

سیحر لیکراو که ده ست ده که وی ت له موو یان به شیک له جلو به رگه که ی و پاشان
ده زووله یه کی له سه ر گری ده دات و دوای ته وه ش به هه ناسه ی پیسی فووی
پیدا ده کات.

وه پیغه مبه ری خوا ^{صَلَاتُكَ} له م جوړه سیحر ی لیکرا له ریگه ی تالی مووی

سه ری ه وه سیحر ی لیکراو و پاشان سیحره که له ناو (جُفُّ^(١)) دا هه لگیرا له ناو
ئه و به رگ و توژاله ی که خورمای تیدایه و دواتریش فری درایه ناو بیره وه، وه کو
له سه حیچی بوخاری و موسلیمدا هاتووه ^(٢).

(١) الجُفُّ: ئه و به شه ی دارخورمایه که ته لَع به شی سه ره وه یه تی. النهایه فی غریب الحدیث والآخر
(٢٧٨/١).

(٢) سبق تخریجه (ص ١٠).

شیوازی ناسینه وهی شوینی سیحر

شوینی سیحر به دوو شیوازی شه رعی ده زانریت و ده دۆزریته وه:

- ۱ - یان به دان پیدانان و هه والدانى ئەو جنۆکه یه ی که پاسه وانى ئەو سیحره یه له جهسته ی سیحرلیکراوه که دا، ئەوهش دواى قورئان خویندن به سه ریدا، ئەویش شوینی سیحره که ئاشکرا ده کات و ده رده هیئریت.
- ۲ - وه یاخود خواى گه وره به فه زلی خوی شوینی سیحره که له خه وندا پیشانی سیحرلیکراوه که ده دات و ئەمیش دواتر که به ئاگاهاته وه ده چیت ده ری ده هیئریت.

Ba_Kurty

دوو هوکار بو نه هیشتنی سیحر و لابردنی

۱ - دوعا و پارانه وه لای خوا بو هه لوه شاننده وهی سیحره که، عایشه رهزای
 خوی لئ بیت ده لیت: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه ها خه یالی ده کرد که شتیکی
 کردوو و له راستیشدا نه یکردبوو، هه تا روژیک یان شهویک پیغه مبهری خوا
 دوعا کرد و هه ر دوعا کرد... مَتَّقُ عَلَيْهِ^(۱)؛ خوی گه ورهش وه لامی
 دوعا که ی دایه وه.

ده بیت له دوعا که شدا سووربوون و بهرده وامی تیدابیت واته - إلحاح - و
 په یوه ست بیت به ئادابه کانی دوعا وه له پروکردنه قیبله و گه ران به دوا ی کاته کانی
 گیرابوونی دوعا دا وه کو سی یه کی کۆتایی شهو، چونکه خوی گه وره له و کاته دا
 ده فهرمویت: «مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِبَ لَهُ؟ وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي
 فَأَغْفِرَ لَهُ؟» مَتَّقُ عَلَيْهِ^(۲) واته: کی هه یه دوعا بکات بو ئه وهی وه لامی بده مه وه؟ کی
 هه یه داوام لئ بکات بو ئه وهی پی بیه خشم؟ وه کی هه یه داوا ی لئ خو شبوونم لئ
 بکات بو ئه وهی لئی خو ش بیم؟

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: «إِنَّ فِي اللَّيْلِ لَسَاعَةً لَا يُوَافِقُهَا رَجُلٌ
 مُسْلِمٌ، يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ»

(۱) سبق تخريجه (ص ۱۰).

(۲) رواه البخاري، كتاب التَّهَجُّد، باب الدُّعَاءِ فِي الصَّلَاةِ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ، رقم (۱۱۴۵)، ومسلم،
 كتاب صلاة المسافرين وقصرها، باب التَّوَعُّبِ فِي الدُّعَاءِ وَالذِّكْرِ فِي آخِرِ اللَّيْلِ، والإجابة فيه،
 رقم (۷۵۸)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

رواهُ مُسْلِمٌ^(۱). واته: له شه ودا کاتیک هه یه که ئه وه نده گه وره و گرنگه شایه نی ئه وه یه به نده بۆی هه ستیت، و ئه وه هه له بقۆزیتته وه ، هه یچ که سیکی موسلمان نییه که له وه کاته دا هه ستیت و داوای خیری دنیا و دواروژ بکات ئیلا خوای پهروه ردگار پیی ده به خشیت ئه وه ساته له هه موو شه ویکدا هه یه و تایهت نییه به شه ویک و له شه وه کانی تر دا نه بیته .

۲. زۆر دوو باره کردنه وهی استغفار (داوای لیخوشوون)، چونکه یه کیکه له هۆ کاره کانی لابر دنی ناخوشی و به لا، وه کو خوای گه وره ده فه رمو یت: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝۱۰ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝۱۱ وَيَمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَنْهَارٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾ [نوح: ۱۰-۱۲]. واته: به گه له که م ووت ته وه به بکه ن له بیبا وه پیتان ، پهروه ردگار لیبوورده یه بۆ ئه وه به ندانه ی که ته وه به ده که ن و ده گه پینه وه بۆ لای . ئه گه ر ته وه به بکه ن و داوای لیخوشبوون له خوای پهروه ردگار بکه ن ئه وا په یتا په یتا لیزمه بارانتان بۆ ده بارینیت ، وه مال و منالتان زۆر ده کات ، وه ده تانکاته خاوه ن باخاتیک له زهت له جوانی و به رو بومه که ی بینن ، وه چه ندین روو بارتان پیده به خشیت ، که به هۆ یه وه ئاودیری کشتوکال و مه ر و مالاته کانتان ده که ن

(۱) کتاب صلاة المسافرين وقصرها، باب في اللیل ساعة مُستجاب فيها الدعاء، رقم (۷۵۷)، من حدیث جابر رضی الله عنه .

ئەو ئایەتانی که به سەر سیحر لیکراودا ده خویندنه وه

خوای گه وه قورئانی کردۆته شیفا بۆ نه خووشیه کان، به شیوه یهك که هه ر ئایه تیک له قورئاندا شیفای تیدایه و چه ندین ئایه تیش هه ن که به ئیزنی خوای گه وه کاریگه ریان هه یه له سه ر سیحر، له وانه ش:

۱ - سوره تی فاتیحه، که گه وه ترین سوره ته له قورئاندا. رواه البخاری^(۱).

۲ - ئایه تی کورسی، که گه وه ترین ئایه ته له قورئاندا. رواه مسلم^(۲).

پیشه وا ابن القیم به ره حمه ت بیت ده لیت: شیخی ئیسلام به ئایه تی کورسی چاره سه ری نه خووشی ده کرد و فه رمانیشی ده کرد به خویندنه وه ی به شیوه یه کی زۆر بۆ که سی تووش بوو چاره سه ری پێ بکات و ههروه ها به خویندنی هه ردوو سوره تی فه له ق و ناس^(۳).

۳ - کۆتایی سوره تی به قه ره، له بهر فه رموده ی «مَنْ قَرَأَ بِالْآيَاتَيْنِ مِنْ

آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ»^(۴).

(۱) کتاب تفسیر القرآن، باب ما جاء في فاتحة الكتاب، رقم (۴۷۴)، من حدیث أبي سعید بن المعلی رضي الله عنه.

(۲) کتاب صلاة المسافرین وقصرها، باب فضل سورة الكهف وآية الكرسي، رقم (۸۱۰)، من حدیث أبي بن كعب رضي الله عنه.

(۳) زاد المعاد (۶۳/۴).

(۴) سبق تخريجه (ص ۴۳).

٤ - هه و ئایه تانه ی باسی سیحر ده که ن له سوره تی ئه عرافدا، که بریتیه

له: ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ إِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَعُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ ﴾ [الأعراف: ١١٧-١١٩].

٥ - چه ند ئایه تیکی سوره تی یونس که بریتین له: ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي

بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴾ [يونس ٧٩-٨٢].

٦ - چه ند ئایه تیکی سوره تی طه که بریتین له: ﴿ قَالُوا لِمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ

وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴾ [طه: ٦٥-٦٩].

٧. خويندنی هه ردوو سوره تی فه له ق و ناس، وه كو عائیشه په زای خوای لی بیت ده لیت: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اشْتَكَى يَقْرَأُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بِالْمُعَوِّذَاتِ وَيَنْفُثُ، فَلَمَّا اشْتَدَّ وَجَعُهُ كُنْتُ أَقْرَأُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحُ بِيَدِهِ؛ رَجَاءَ بَرَكَتِهَا» متفق عليه (١). واته: دایکه عائیشه ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم ته گهر نه خوش

(١) رواه البخاري، كتاب فضائل القرآن، باب فضل المعوذات، رقم (٥٠١٦)، ومسلم، كتاب السلام، باب رقية المريض بالمعوذات والنفث، رقم (٢١٩٢).

بکه و تایه ئەم دوو سورەتە ی دە خویند، و فووی ده کرد (فوویه ک تفیکی که می له گه لدا بیت)، جا کاتیک نه خو شیه که ی سه ختر بوو، من بۆیم ده خویند و به دهستی خو ی پیما ده هینا به ئومیدی فەر و به ره که تی .

پیشه و ابن که سیر به ره حمه ت بیت ده لیت: به سوودترین چاره سه ریك به کار بهیتریت بۆ لابر دنی سیحر بریتیه له وهی خوا دایبه زانده وه بۆ سه ر پیغه مبه ره که ی ﷺ بۆ لادانی سیحر که بریتیه له هه ردوو سورەتی فه له ق و ناس وله فه رموده که شدا ده فه رمویت: (لَمْ يَتَعَوَّذِ الْمُتَعَوِّذُونَ بِمِثْلِهَآ)^(۱)، ههروه ها خویندنی ئایه تی کورسی چونکه دوور خه ره وهی شه ی تانه ^(۲) .

(۱) رواه النسائي، كتاب الاستعاذه، رقم (۵۴۳۲)، من حديث عُقْبَةَ بنِ عامر رضي الله عنه.

(۲) تفسير ابن كثير (۳۷۲/۱).

روقیه به دوعا و زیکره شه رعیه کان

۱ - «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ، اشْفِهِ وَأَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا» متفق عليه (۱).

۲ - ئەو روقیه ی که جبریل سه لامی خوای لی بیت کردی بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ که بریتیه له «بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ» رواه مسلم (۲).

۳ - ئەو دوعایه ی که له لای نه خووشدا ده ووتریت وله وباره یه وه پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَعُودُ مَرِيضًا لَمْ يَحْضُرْ أَجَلُهُ فَيَقُولُ - سَبْعَ مَرَّاتٍ -: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ، إِلَّا عُوْفِي» رواه أحمد (۳). واته: هیچ موسلمانیک نییه که سهردانی نه خووشیک بکات به و مهرجه ی نه خووشی سه ره مهرگی نه بیت و جهوت جار بلیت: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ واته: داوا له خوای گه وره ی خاوه ن عهرشی گه وره ده که م که شیفات بدات، ئیلا چاک ده بیتته وه.

(۱) رواه البخاري، كتاب الطب، باب رقية النبي صلى الله عليه وسلم، رقم (۵۷۴۳)، ومسلم، كتاب السلام، باب استحباب رقية المريض، رقم (۲۱۹۱)، من حديث عائشة رضي الله عنها.
(۲) كتاب السلام، باب الطب والمرض والرقي، رقم (۲۱۸۶)، من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

(۳) في المسند، رقم (۲۱۳۷)، من حديث ابن عباس رضي الله عنهما.

شیوازی هه لوه شانده وهی سیحر

سیحر جۆری زۆره، بۆ ههر جۆریك له جۆره كانی ریگه یه كه هه یه بۆ به تال كرده وهی و هه لوه شانده وهی، وا له خواره وه روونی ده كه ینه وه:

یه كه م: ئه گهر سیحره كه له خواردن و خواردنه وه دا بوو ئه وا ریگای به تال كرده وهی به ده ركردنی ده بیته له ریگه ی پیسی كرده وه یان رشانه وه وه.

وه ریگای ده ركردنی له ناو سكدایا به م شیوه یه ده بیته:

۱ - ئاماده كردنی نیو کیلو له رووه کی سه نای مه کی (كه له دوو كانی گژوگیادا ده فرۆشریت).

۲ - به ئه ندازه ی دوو كوپ له ئاو به یینه و بیه كه ناو كتیره كه وه.

۳ - دوو مشتی پر له رووه کی سه نای مه کی بیه كه ناو كتیره كه وه.

۴ - جا ئه و كتیره ی كه ئاو و رووه كه كه ی تیدایه بیخه سه ر ئاگر و به یه ئله

هه تا ده كوئیت نزیكه ی سی خوله ك.

۵ - به یانی كه له خه و هه لده سیت به ساردی دوو كویی لی بخۆره وه.

۶ - دوا ی خواردنه وه ی دوو كوپه كه لی ئه و جا نزیكه ی چاره كینك به پی

پی بیه.

۷ - دوا ی خواردنه وه ی ئاوی رووه كه كه خواردن نه خۆیت هه تا دوا ی

چوار كاتژمیر، بۆ ئه وه ی به باشی کاریگه ری دروست بكات.

۸ - كاتىك ئاوى پرووه كه كه ده خۆيته وه هه ست به ئازاى نوسك ده كه يت

و ئەمەش ئاساييه بۆ ئەوهى پرووه كه كه ئەو پاشه پړۆيانهى نوسك هه مووى بكاته
ده ره وه.

۹ - ئەو كه سهى كه پرووه كى سه نا ده خوات پىويستى به وه هه يه سه رئاو

بكات بۆ دانانى پاشه پړۆ له پړۆزى يه كه م و دووهم، هه رچه نده سيحر ليكر اويش
نه ييت.

۱۰ - ئەگەر ئازاره كهى نوسك بۆ پړۆزى سى يه م و چواره م هه ر به رده وام

بوو ئەوا يه كيكه له نيشانه كانى بوونى سيحر له سكداء.

۱۱ - له و كاته دا به رده وام به له سه ر خواردنه وهى ئاوى سه نا به هه مان

شيوازى پيشوو بۆ ماوهى هه وت پړۆز.

۱۲ - ئەگەر هه ر ئازاره كه دواى تىپه ر بوونى هه فته يه ك به رده وام بوو، ئەوا

هه فته يه كى تريشى بخه ره سه ر و به رده وام به له خواردنه وهى ئاوى سه نا.

۱۳ - ئەگەر ئازاره كه نه ما ئەوا بوه سته له رۆيشتنى به رده وامت بۆ سه رئاو

چونكه ئيتر ئەوه نيشانهى لاجوونى سيحره كه يه به ئيزنى خوا.

ئا ئەم شيويه سيحرى ناو خواردن و خواردنه وه به تال ده يته وه و

پووچەل ده كريتته وه به ئيزنى خوا.

دووهم: ئەگەر سیحره که له سهەر پارچه کاغهزێک نووسرايیت، ئەوا چۆنیتتی

پووجه لکردنه وهی یه م شیوهیه دهبیته:

به وه دهبیته که ئەم پارچه کاغهزه له ناو سوراحی یان ههر تیگرێکی تری

پر له ئاودا نقوم بکریته ههتا شوینه واری نووسینه که ی پیه نامینیت، پاشان

پارچه کاغهزه که بدرێنریت و فری بدریت ئەگه ریش ههندی شوینه واری

نووسینی پیه مایته و ئاوه که ش دهپژریت.

سی یه م: ئەگەر سیحره که گریدراو بوو - واته له موو یان دهزوو - ئەوا به م

شیوهیه پووجه ل ده کریته وه:

گرێکه بکریته وه، ئەگەر کرایه وه ئەوا دهزووه که پارچه پارچه بکریته و فری

بدریته ههر شوینیکه وه.

چوارهم: ئەگەر سیحره که به پریگه ی پرژاندن بوو له زه ویدا، ئەوا چۆنیتتی

پووجه لکردنه وهی به م شیوهیه دهبیته:

۱ - په رداخیکی ئاو دههینریت و سورتهی فاتیحه وئایه تی کورسی و

ههردوو سورتهی فهله ق و ناسی به سه ردا ده خوینریت.

۲ - ئەو ئاوه ده پڕژینریته ئەو شوینه ی که سیحره که ی تیدا پڕژاوه.

۳ - ئەم کرداره سی جار دووباره بکه ره وه به ئیزنی خوا کاریگه ری

سیحره که نامینیت.

پیشه و ابن القیم به ره حمهت بیت ده لیت: له پیغه مبهری خواوه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

گێردراوه ته وه که چاره سهری سیحر به دوو شیوهیه:

یه که میان: که کاریگه رترینانه بریتیه له ده رکردنی سیحره که و به تال

کردنه وهی وه کو به سه حیجی له پیغه مبهری خواوه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتووه ^(۱).

دوو ه میان: به تال کردنی ئه و شوینهی که زیانی سیحره که ی پی ده گات ^(۲).

(۱) سبق تخريجه (ص ۱۰).

(۲) زاد المعاد (۴/۱۱۴).

دروست نییه سیحر لای ساحیر به تال بکریتته وه

دروست نییه سیحر لای ساحیر پووچه ل بکریتته وه ئیتر

هه لوه شانده وه که ی به سیحر بیت یان به بی سیحر، له بهر چه ند هۆکاریک:

۱ - به ره های دروست نییه برۆیت بۆ لای ساحیران، ته نانه ت ته گهر

بۆ کاری تریش بیت جگه له به تال کردنه وهی سیحر، ئیتر چۆن دروست و

رینگه پیدراوه بۆ پووچه ل کردنه وهی سیحر!؟

ساحیران هاوکاری له شهیتانه کانه وه وهرده گرن بۆ به تال کردنه وهی

سیحر و ئه مه ش کوفره. پیشه ووا ابن القیم به ره حمه ت بیت سه باره ت به به تال

کردنه وهی سیحر به رینگای حه رام ده لیت: هه لوه شانده وهی سیحر به هه مان

شیوهی خۆی ئه وه له کرده وهی شهیتانه و ساحیر و سیحرلیکراو له شهیتان نزیك

ده بیتته وه به و شته ی که ئه و پیی خوشه ^(۱).

۲ - ساحیر ته نها له خراپه پیک دیت و هیچ چاکه و باشه ی تیدا نییه و

سیحریش به تال ناکاته وه ئیلا به درۆ نه بیت به سه ر سیحرلیکراوه وه یان به فیلیک

بۆ پاره لی سه ندنی و ته نانه ت هه ندی جاریش سه رده کیشیت بۆ ده ست بردن بۆ

ناموسی.

(۱) إعلام الموقعین (۶/۵۵۸).

سیحر لیکراو

سیحر لیکراو سته م لیکراوه

ئه گهر بهنده راست بکات له گه ل خوی خویدا، ئه وا خوی گه وره تاقی ده کاته وه به وهی که چه ندین دوژمنی بو ده سازینیت له شهیتان و مرۆفه کان، و له و بارهیه وه ده فه رمویت: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ﴾ [الأنعام: ۱۱۲]. واته: ههروه کو چۆن تۆمان - ئه ی په یامبه ری خوا ﷺ - تاقیکردۆته وه به دوژمنانت له هاوه لبریارده رانی گه له که ت به هه مان شیوه هه موو په یامبه رانمان - سه لامی خویان له سه ر بیت - تاقی کردۆته وه به دوژمنانیک له یاخیووانی مرۆف و جنۆکه ، هه ندیکیان ئه و قسانه ده دن به گوپی هه ندیکی تریاندا که به ناره وایی رازاندویانه ته وه ، بو ئه وهی ئه و که سه ی گوپیستی ده بیت هه لبخه له تیت و فریوبخوات ، و له ریگای خوی پهروه دگار لابه دن و ویل بین.

ئابهم شیوهیه شوینکه وتوی پیغه مبه ران تووشی به لا و تاقیکردنه وه ده بن، چونکه ئه گهر خوی پهروه دگار بیه ویت بهنده که ی پایه به رز بکاته وه و بلندی بکاته وه ئه وا تاقی ده کاته وه، ئه وه تا پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمویت: «مَنْ يُرِدِ اللّٰهَ بِهِ خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ» رواه البخاري^(۱). واته: ئه گهر خوا خیری بو هه رکه س بویت ئه وا تووشی به لا و موسیبه تی ده کات.

(۱) کتاب المرضی، باب ما جاء في كفارة المرض، رقم (۵۶۴۵)، من حدیث أبي هريرة رضي الله عنه.

جا ئه ی سیحر لیکراو خه م مه خۆ له سه ر ئه وه ی تووشت بووه له سیحر،
ئه وه تا ته نانه ت پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سیحری لیبی کراوه، خوا ی پهروه ردگار بهنده
باوه پرداره که ی تاقی ده کاته وه بۆ ئه وه ی نزیک ی بخته وه له خۆی .

پیشه وا ابن القیم به ره حمه ت بیت ده لیت: خوا ی پهروه ردگار له کاتی
نه خۆش خستنی بهنده که یداره حمی پیکردووه و خیری تووش کردووه و له خۆی
نزیك کردۆته وه، بۆ ئه وه ی دلی بشکیینیت به نه خۆشی، چونکه خوا له گه ل دَلْ
شکاواندایه و لای ئه وانه ^(۱) .

بیزار و تورپه مبه به له سه ر ئه وه ی تووشت بووه، و ناره حه ت مبه به له سه ر شتیك
که خوا له سه رتی نووسیوه، چونکه ئه کری ئه وه هۆکاری پله به رزکردنه وه ت
بیت، ئه وه تا خوا ی بالاده ست ده فه رمویت: ﴿ كَتَبَ عَلَيْكُمْ الْقِتَالَ وَهُوَ كُرْهُ
لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ
لَكُمْ ﴾ [البقرة: ۲۱۶]. واته: له وانه یه هه ندیک جار هه ز له شتانیك نه که ن که چی له
راستیدا خیری تیدابی بۆتان، و له وانه شه هه ندیک جار شتیانیکتان هه زلیبیت
له بهر ئه و پراحه تی و چیژه دوا براهه دونیایه ی که تیدایه که چی له راستیشدا
خراپه ی تیدایه بۆتان . بیگومان خوا ی بهرز و بلند و پایه بهرزه که ده زانیت چی
خیر و چاکه ی ئیوه ی تیدایه ، به لام ئیوه ئه وه نازان .

(۱) شفاء العلیل (ص ۲۵۵).

وه ئه گه ریش شتیکی دونیایت له دهست چووه، ئه وا دلنیا به ئه وهی لای
 خوایه خیرتره و ده مینیتته وه و کاتی نییه بۆ ئه وانهی که باوه ریان ههیه و
 کارو کرده وهی چاکه ئه نجام ده دن و پشتیان به پهروه ردگاریان به ستووه، وه کو
 شیخی ئیسلام به په رحمهت بیت ده لیت: که سی سته م لیکراو هه سوودی پی
 براوه، جا بۆیه ئه گه ر ئارام بگریت و ته قوای خوای هه بیت ئه وا چاره نووس و
 ده رئه نجام بۆ ئه وه ^(۱).

ئهم برگه یه زۆر دووباره بکه ره وه: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۶]،
 اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا»

ئوم سه له مه ره زای خوای لی بیت ده لیت: بیستم پیغه مبه ری خوا صَلَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 ده یفه رموو: مَا مِنْ مُسْلِمٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ، فَيَقُولُ مَا أَمَرَهُ اللَّهُ: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
 رَاجِعُونَ﴾ ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا؛ إِلَّا أَخْلَفَ اللَّهُ لَهُ خَيْرًا
 مِنْهَا، قَالَتْ: فَلَمَّا مَاتَ أَبُو سَلَمَةَ، قُلْتُ: أَيُّ الْمُسْلِمِينَ خَيْرٌ مِنْ أَبِي سَلَمَةَ؟! - أَوَّلُ
 بَيْتٍ هَاجَرَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ثُمَّ إِنِّي قُلْتُهَا، فَأَخْلَفَ اللَّهُ لِي
 رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ» رواه مسلم ^(۲). واته: هه رکه سیک توشی به لایه ک
 بیت و بلیت: (إننا لله وإننا إليه راجعون)). [ئیمه هه ر خوا خاوه نمانه و هه ر بۆلای

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۲۲/۱۷).

(۲) كتاب الجنائز، باب ما يُقال عند المصيبة، رقم (۹۱۸).

ئه ویش ده گه پینه وه]. خوایه پادا شتم بدهروه له سه ره ئه وه به لایه ی توشم هاتوه و چاکتر له وهی لیت سه ندوم پیم به خشه، خوا پادا شتی چاکتری ده داته وه و چاکتری پی ده به خشیت (أم سلمة) ده لیت: کاتی (أبوسلمة) وه فاتی کرد، من ئه وه م وت که پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمانی پیدام، ئیتر ئه وه بوو خوا ی گه وره هاوسه ری له و چاکتری پی به خشیم که پیغه مبه ری خوایه (ﷺ).

وه خه م و په ژاره ی دونیا ئه گه ریش زۆر بیت له سه ره موسلمان ئه وا هه ر ساتیک دیت که نامینیت و کو تای پی دیت و دواتر خوا ی گه وره بو ی ده گوریت به خو شی و نیعمه ت و ئه وکات به نده هه رچی ناخو شی هه یه له بیری ده چیته وه، ئه وه تا پیغه مبه ری خوا ^{صَلَوَاتُ} ده فه رمویت: «يُوتَى بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُصْبَغُ فِي النَّارِ صَبْغَةً، ثُمَّ يُقَالُ: يَا ابْنَ آدَمَ، هَلْ رَأَيْتَ خَيْرًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ نَعِيمٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ، وَيُوتَى بِأَشَدِّ النَّاسِ بُؤْسًا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيُصْبَغُ صَبْغَةً فِي الْجَنَّةِ، فَيُقَالُ لَهُ: يَا ابْنَ آدَمَ، هَلْ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ شِدَّةٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ، مَا مَرَّ بِي بُؤْسٌ قَطُّ، وَلَا رَأَيْتُ شِدَّةً قَطُّ» رواه مُسْلِمٌ^(١). واته: به خته وه رترینی که س له دۆزه خیه کان له رۆژی قیامه تدا ده هینریت، یه کجار هه لده ژه نریت له ئاگر پاشان پیی ده وتریت: ئه ی نه وهی ئاده م ئایا هه رگیز خیر و خو شیت دیوه، ئایا هه رگیز نیعمه تی خوا

(١) کتاب صفة القيامة والجنة والنار، باب صبغ أنعم أهل الدنيا في النار وصبغ أشدهم بؤساً في الجنة، رقم (٢٨٠٧)، من حديث أنس بن مالك رضي الله عنه.

به سه رتا تپه پریوو؟ ئه ویش ده لیت: نه به خوا ئه ی پهروه دگار، ئینجا خیر له خونه دیوترین که سیش له دنیا دا له به هه شتیه کان ده هینریت یه کجار له به هه شتا هه لده ژهنریت پاشان پینی ده وتریت: ئه ی نه وه ی ئاده م ئایا هه رگیز ناخوشیت به خوته وه بینوه، ئایا هه رگیز سه ختی به سه رتا تپه پریوو، ئه ویش ده لیت: نه به خوا ئه ی پهروه دگار، هه رگیز ناخوشیم له ژياندا نه دیوه، هه رگیز سه ختیم نه دیوه.

وه دلنیا به ئه و که سه سه مکاره ی که رویشتوو به لای ساحیر بو ئه وه ی سیحرت لی بکات له چنگی خوا رزگاری نابیت و ده ربازی نابیت، خوی تو له بوسه دایه بوی و له و باره یه وه ده فه رمویت: ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾ [المؤمنون: ۱۷]. واته: هه رگیز ئیمه له باره ی دروست کراوه کان بیئاگانین، و له هیچ دروستکراویک بیئاگانابین.

ئه ی سیحر لی کراو ئه گه ر تو بچیته پیشده ست و به رده می خوی میهره بان به سه ملی کراویه وه باشتره بوت له وه ی به سه مکاریه وه برۆیته به رده می.

جا بویه په نا به خوا بگره و لیبی پاپیره وه و زور استغفار بکه و دلنیا به رزگار بوون و ده رباز بوونت نزیکه و هه رگیز نه که یه بی ئومید و بی هیوایت و مه وه سه ته له به کاره ی نانی هۆکاره کانی به تال کردنه وه ی سیحر له دوعا و چاره سه ری ده رمانی چه لال و خوت به ده سه ته وه مه ده و فیلی شه ی تان لاوازه و خوی گه وره پشت و په نای باوه ردارانه و بیواوه ران پشت و په نایان نییه و خوی بالاده ست فه رموویه تی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكُفْرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ [محمد: ۱۱].

واته: ئه وهی هینامان به سه ره هه ردوو کۆمه له که دا : کۆمه لی باوه پداران و کۆمه له ی بیباوه پان ، هۆکاره که ی ئه وهیه که خوی پهروه ردگار پشت و په نا و سه رخه ری باوه پدارانه ، و بیباوه پانیش نه پشت و په نا و نه یارمه تیده ر و نه سه رخه ریان هه یه . وه خوی گه وره هیز و ده سه لات ی هه یه و که سی سته مکاریش هه رچه نده زو لم و تاوان بکات ئه وا خوی گه وره له سه رووی ئه وه وهیه و هه رکات بیگری ت به شیوه یه ک سزای ده دا که ده رفه تی ده رباز بوونی نه بی ت و ده فه رمو ی ت : ﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ﴾ [ابراهیم: ۴۲]. واته: هه رگی ز وا گومان مه به - ئه ی په یامبه ری خوا ﷺ - که خوا بیئا گایه له وهی که سته مکاران ده یکه ن.

كاهن

کاهن کیه؟

کاهن: کهسیکه لافی ئه وه لی دهدات که ئه وهی روو دهدات له ئاینده دا دهیزانیت، بۆ نمونه: ده لیت دهزانم فلانه کهس کهس ده مریت و ئایا فلانه کهس خوش ده ژیت یان ناخوش و هاوشیوهی ئه م شتانه.

جا ئه م جوړه کهسه لافی زانینی شتیک لی دهدات که فریشته و پیغه مبه رانیش نایزانن، چونکه زانستی غه یب ته نها خوی گه و ره دهیزانیت و له و باره یه وه ده فهرمویت: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ [النمل: ۶۵] واته: ئه ی په یامبه ری خوا ﷺ بیان بللی: هیچ کهسیک له ئاسمانه کان وزه ویدا نیه که په ی به زانست وزانینی نادیا ری خوا بیات، و ئاگای له غه یب هه بیته، وه ناشزانن که ی زیندوو ده کرینه وه له گوړه کانیا ن له روژی دواییدا؟

هه روه ها له باره ی خویه وه فه رموویه تی: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [التغابن: ۱۸]. واته: هه ر ئه ویشه زانایه به هه موو په نهانی و به رچاوییه کان، و توانا و بالاده ستیکه که هه رگیز نادوړیت، کارجوان و دانایه له گوفتار و کرداره کانی. وه بابه تی بو رجه کانیش که بو رجه ی به ختی پی ده لین جوړیکه له جوړه کانی جادوو گه ری.

حه قیقه تی کاهنه کان

پهغه مبهری خوا صَلَاتُكَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به فه رمایشتیکی کورت و پوخت هه قیقه تی کاهنه کانی بۆمان روون کردۆته وه کاتیک پرساری ئه وانى لى ده کریت ئه ویش ده فه رمویت: «لَيْسُوا بِشَيْءٍ» متفقٌ عليه ^(۱). واته: هه یچ نین.

شیخی ئیسلام به ره حمهت بیت ده لیت: ئه ستیره وان و جادووگه ران و فالچیان و هاوشیوه کانیان نه زانی و نه فامی و گو مرایى و درۆ و شتی مه حالیان ئه وه نده لایه که ته نها خواى گه وره ده توانیت بیزانیت و بیژمیړیت ^(۲).

کلله کانی زانستی غه یب هه مووی به ده ستی خواى تاك و ته نه هایه و خه لکیش درۆی جادووگه ران ده زانن، به لام که سانی ئیمان لاواز و زال بوونی شه یتان به سه ریاندا تووشی تاوان و سه ریچی کردوون.

شیخی ئیسلام به ره حمهت بیت ده لیت: خه لکانی تایبهت و گشتی به ئه زموون و هه و آل ئه وه یان بۆ ده رکه و تووه که ئه و حوکم و هه و آلانه ی ئه ستیره وانان و جادووگه ران ده یلین درۆ تیياندا چه ند قاتی راستیه ^(۳).

(۱) رواه البخاري، كتاب الأدب، باب قول الرجل للشئ: ليس بشيء، وهو ينوي أنه ليس بحق، رقم (۶۲۱۳)، ومسلم، كتاب السلام، باب تحريم الكهانة وإتيان الكهان، رقم (۲۲۲۸)، من حديث عائشة رضي الله عنها.

(۲) دره تعارض العقل والنقل (۶۷/۵).

(۳) مجموع فتاوى شيخ الإسلام (۱۷۲/۳۵).

فیلی کاهنه کان

کاهنه کان فیلی زوریان هه یه که به کاری دههینن بو ئه و که سانه ی که ده پرون بو لایان بو ئه وهی فریویان بدن گویا ئه وان زانستی غهیب ده زانن وله وانه ش: ئه گهر یه کیک بروات بو لایان و پرسپاری داهاتوو بکات ئه و اشتانیکی پی ده لاین که گشتیه و بو هه موو که سیک رووده دات وه کو ئه وهی پی ده لاین: خه م و په ژاره یه کت تووش ده بیت و پاشان نامینیت، چونکه ده زانن که خه م و په ژاره درپژه ناکیشیت و ده پروات.

یان پی ده لاین له ئاینده دا رزق و روزیه کت ده ست ده که ویت و ئه وهش ده زانن که خوی گه و ره رزقی هه موو دروست کراوه کانی ده دات. یان پی ده لاین له ئاینده دا هه والیکی خوش ده بیستیت له ژیانندا که خوشحالت ده کات ئه وهش له بهر ئه وهی چاک ده زانن که مروف له ژیانیدا تووشی خوشی و ناخوشیش ده بیت. ئیتر هاوشیوهی ئه م قسانه که زوریکی له خه لکی پی هه لده خه له تیت.

درۆی کاهنه کان

پینغه مبهری خوا ﷺ هه والی ئه وهی داوه که کاهن سه د درۆ ده کات له گه ل
 یهك هه والدا که دهستی ده که ویت، وه کو ده فهرمویت: «حَتَّى يُلْقِيَهَا عَلَى لِسَانِ
 السَّاحِرِ أَوْ الْكَاهِنِ... فَيَكْذِبُ مَعَهَا مِثَّةَ كَذْبَةٍ»^(۱) متفق عليه . واته: ئه و جنۆکه یه ی
 که هه واله که له ئاسمان ده دزیت ده یگه یه نیت به ده می ساحیر و کاهنه که و ئه میس
 سه د درۆی تیکه ل ده کات له گه لیدا.

جا له راستیدا ئه گه ر تۆ هاو رپیه کت هه بیت که ته نها له یهك هه والدا پینج درۆ
 بکات ئه وا به دلنیا یه وه لیبی دوورده که ویته وه و هاوه لیبی ناکه یت، چونکه تۆ وا
 گومان ده به یت که گالته به عه قلت ده کات، ئیتر چۆن پروا ده که یت یان ده چیت بۆ
 لای که سیك که سه د درۆ ده کات نه وهك پینج؟! ئایا ئه مه یان شایسته تر نییه به وه ی
 لیبی دووربه که ویته وه هه م له خو ی و هه میس له کار و کرده وه کانی؟!

(۱) رواه البخاري، كتاب تفسير القرآن، باب ﴿حَتَّى إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾، رقم (۴۸۰۰)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه، ومسلم بنحوه، كتاب السلام، باب تحريم الكهانة وإتيان الكهّان، رقم (۲۲۲۸)، من حديث عائشة رضي الله عنها.

به لگه ی درۆکانیان

ئه گهر کاهن وه کو لافی ئه وه لی ده دات زانستی غه یب بزانیته ئه وا هه موو
 ئه وشه ر و خراپانه ی که داده به زن له خو ی دوورده خاته وه و کاتی مردن و مه رگی
 خو ی ده زانیت و به وهۆیه وه تۆبه ده کات و په شیمان ده بیته وه پیش ئه وه ی بمریته
 و رو حی ده ربچیت بو ئه وه ی نه چیتته ناو ئاگری دۆزه خه وه .

جا ئه گهر جنۆکه کان که لافی زانیی پهنهانی و غه یب لی ده دهن راست و
 هاوکاری ساحیران ده که ن راست بلین ئه دی بوچی نه یانزانی پیغه مبه ر
 سوله یمان سه لامی خوی لی بیت وه فاتی کردوو هه تا زینده وه ره ی خو ره
 گوچانه که ی خوارده له خواره وه و ئه میش که وه ته سه ر زه وی ئه و جا زانیان که
 مردوو ه؟ وه کو خوی گه وه ده فه رمو یته : ﴿ فَلَمَّا قُضِيَنا عَلَيْهِ الْمَوْتِ ما دَهُمْ عَلٰى مَوْتِهِ

إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَائِهِ ۗ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ ما لِيَشْأَوْ فِي
 الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴾ [سبأ: ۱۴]. واته : جا کاتیک که بریاری مردنی سوله یمانماندا

جنۆکه کان نه یانزانی مردوو به هۆی مۆرانه وه نه بیت که له گوچانه که یان ده خوارده
 که خو ی دابوو به سه ریدا ، و به وه هۆیه وه سوله یمان که وه ته سه ر زه وی ، له و کاته دا
 جنۆکه کان بو یان ده رکه وت که ئه گهر غه یب و په نهانیان زانیبایه ئه وا له و ناره حه تی
 و سه رشو ری و کاره قورسانه دا نه ده مانه وه بو سوله یمان ، که گومانیان وابوو ئه و
 هیشتا زیندوو ه . ئه م ئایه ته به لگه ی پووچه لکاری ئه و بیروبا وه ره یه که هه ندیک
 خه لکی تیدایه که گوایا جنۆکه په نهان ده زانن .

دان پیدانانی کاهنیک له بهردهم شیخی ئیسلامدا

کهسی درۆزن هه رچه نده رۆبچیت له درۆکهیدا هه ر رۆژیک دیت کاره که
 ئاشکرا بیت، ئه وه تا پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت: «إِنَّ الصَّدَقَ طُمَأْنِينَةٌ، وَإِنَّ
 الْكَذِبَ رَيْبَةٌ» رواه الترمذی^(۱). واته: راستگویی دلئارامیه و درویش دلراوکیه.

جا کاهن لافی ئه وه لی دهدات که به شداره له گه ل خوادا له زانینی زانستی
 غهیدا و پیغه مبه ریش خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه والی ئه وه دهدات که هه رکهس بانگه شهی
 زانینی غهیب بکات یان بانگه شهی ئه وه بکات که شتیکی ههیه و له کاتیکیدا
 نیه تی ئه وا خوی گه وره ئاشکرای ده کات و ئابرووی ده بات وه کو ده فهرمویت:
 «الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَالْبِيسِ ثَوْبِي زُورٍ» متفق عليه^(۲). واته: ئه و که سهی خوی
 هه ل بکیشی به مالیکه وه که نهیدرا بیتی وه ک ئه و که سه وایه که قاتیکی دروینهی
 پۆشییی.

ئه وه تا کاهنیک دان به درۆکانیدا ده نیت له سهردهمی شیخی ئیسلامدا به وهی
 درۆی بۆ خه لکی کردووه وه کو شیخی ئیسلام ده لیت: به هه مان شیوهی ئه وان
 که سانێ ئه ستیره ناسیش درۆ ده که ن ته نانه ت کاتیک من له گه لیاندا قسه م کرد له
 دیمه شق و سه رۆک و گه وره کانیا ن له لام ئاماده بوون و خراپی و چه په لی ئه و

(۱) أبواب صفة القيامة والرفائق والورع، رقم (۲۵۱۸)، من حديث الحسن بن علي رضي الله عنهما.
 (۲) رواه البخاري، كتاب النكاح، رقم (۵۲۱۹)، ومسلم، كتاب اللباس والزينة، باب النهي عن
 التزوير في اللباس وغيره والتشبع بما لم يعط، رقم (۲۱۳۰)، من حديث أسماء رضي الله عنها.

کار و کرده وهیه یانم پروون کرده وه وئاشکرا کرد به به لگه ی عه قلی که خو یان دان به راستییاندا ده نین ئە وه بوو یه کیک له گه وره کانیا ن وتی: سویند به خوا ئیمه سه د درۆ ده که ی ن هه تا وشه یه کی راست ده لیبین^(۱).

جا ئە گه ر کاهنه کان دان به وه دا ده نین که نه ک ته نها درۆ به لکو درۆیه کی زۆر وبی شومار ده که ن، ئیتر بوچی خه لکی ده پروات بو لایان؟! له کاتیکدا هیچیان لا ده ست ناکه ویت لایاندا جگه له درۆ و بو هتان و تاوان نه بیت؟

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۱۷۲/۳۵).

حوکمی رویشتن بو لای کاهنه کان

۱- هه رکهس بروات بو لای کاهن و بروای پی بکات ئهوا کوفری کردوووه و ئهوه کهسهش که ناولهپ ده خوینتته وه ده گریته وه، وه کو پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموو یه تی: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا، فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ» رواه الحاكم^(۱). واته: ئه وهی بجیتته لای ساحیر و جادوو گهریک و قسه کهی به راست بزانیته ئهوا کوفری کردوووه به وهی دابه زینراوه بو محمد (واته: به قورئان).

۲- هه رکهس بروات بو لای کاهن بو خوشی نه وهک بو پرسیار کردنیش ئهوا حه رامه و دروست نییه، ئه وه تا مو عاو یه ی کوری حه که می سوله می صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده لیت: «يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي حَدِيثٌ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ، وَقَدْ جَاءَ اللَّهُ بِالْإِسْلَامِ، وَإِنَّ مِنَّا رِجَالًا يَأْتُونَ الْكُهَّانَ، قَالَ: فَلَا تَأْتِيهِمْ» رواه مسلم^(۲). واته: وتم: ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم من نزیکم له سه رده می نه فامیه وه واته تازه موسلمان بوومه، خوی گه وره ئیسلامی هینا، له ناو ئیمه دا که سانیک ده چوونه لای فالچییه کان، فهرمووی: (تۆ مه چۆ بو لایان).

(۱) في المستدرک (۱/۴۹)، رقم (۱۵)، من حدیث أبی هریره رضی الله عنه.

(۲) کتاب المساجد ومواضع الصلوة، باب تحريم الکلام فی الصلوة، ونسخ ما کان من إباحته، رقم (۵۳۷).

عہدِ رَاف

العَرَّاف

عه راف کییه؟

عه راف: که سیکه لافی زانینی ئەو شتانه دەدات که به چاو نابینرین وه کو زانینی بوونی ئەو شتهی که له پشت دیواریکه وهیه و فلانه که س چی ده کات له م ساته دا له کاتیکدا ئەو که سه له شاریکی تره و به م شیوهیه....⁽¹⁾

(1) شرح السنّة للبعوي (182/12).

حوکمی رویشتن بو لای عه رافه کان

۱. هه رکهس بچیت بو لای عه رافیک و بروا به وه بکات که ده یلیت ئه وا کوفری کردوه وه کو ده فه رمویت: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ» رواه الحاكم^(۱). واته: ئه وهی بچیته لای ساحیر و جادوو گه ریگ و قسه کهی به راست بزانیت ئه وا کوفری کردوه به وهی دابه زینراوه بو محمد.

۲. هه رکهس بچیت بو لای عه رافیک ته نها بو پر سیارکردن و باوه ریشی پی نه کات ئه وا نوژی چل شهوی لی وه رناگیریت، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً» رواه مسلم^(۲). واته: هه رکهس بچیته لای فالچی یه ک و پر سیاری شتیکی لی بکات چل شهو نوژی لی وه رناگیریت.

(۱) سبق تخريجه (ص ۷۸).

(۲) كتاب السلام، باب تحريم الكهانة وإتيان الكهّان، رقم (۲۲۳۰)، من حديث صفيّة رضي الله عنها.

ئەستىرەناس (المُنْجَمُ) ، وَالرَّمَالُ ، وَالضَّارِبُ

بِالْحَصَى ، لَهْ پَخْوَيْنَه رَهْوَه وَ فَا لْگَرَهْوَه

پیناسهی ئەو که سانه:

الْمُنْجَمُ : ئەو که سهیه که حسابی ئەستیره کان ده کاته هۆکارێک بۆ گه یشتن به مه بهست و ئامانجی حه رام ^(۱).

الرَّمَالُ : ئەو که سهیه هیل له زهوی و به سه ر لمدا ده کیشیت و به وه لافی زانینی زانستی غه یب ده دات ^(۲).

الضَّارِبُ بِالْحَصَى ئەو که سهیه که ورده به رد به سه ر یه کتردا ده کیشیت گوایه به وه زانستی غه یب و په نهانی لی ده رده هینیت ^(۳).

له پ خوینه ره وه و فالگره وه: که سیکه ورته ورت ده کات به سه ر ناوله پی مرووف و فنجانه و کوپدا به وشه گه لیکێ ناروون و به وه لافی زانینی غه یب لیده دات.

جا هه موو ئەوانه ی که باسیان کرا گشتیان له هۆکاره کانی شه یتانن و کاهن و فالچی و جادووگه ران به کاریان ده هینن و بانگه شه ی زانینی غه یسی پی ده که ن و ئەوه ش درۆیه کی روون و دیاره.

هه ندی جاریش که سیکێ تر به ناوی "المشعوذ" هه مان کار ده کات وه کو لاسایی کردنه وه ی جادووگه ر و فالچی بۆ ئەوه ی مالی خه لکی به ناره وا ببات.

(۱) معالم السنن (۲۲۹/۴-۲۳۰)، مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۱۹۲/۳۵).

(۲) المفاتيح في شرح المصابيح (۱۸۱/۲).

(۳) معالم السنن (۲۳۱/۴)، نخب الأفكار (۱۰۹/۱۴).

المشْعُوذُ

(المشعوذ) کییه؟

المشعوذ : که سیکه بانگه شهی ئه وه ده کات که ساحیره یان کاهنه و درۆش ده کات له وه دا. مه به ستیشی ئه وه یه مأل و سامانی خه لک ببات و بخوات و سیحر ده کات و چاره سه ری خه لک ده کات و غه یب ده زانیت و ئاوه هاش نییه و ناشزانیت وه کو ئه وان جو له و چالاکی ئه نجام بدات به لکو ته نها لاساییان ده کاته وه و خو ی به وان ده چوینیت ^(۱).

بۆیه دروست نییه موسلمان بچیت بۆ لایان چونکه که سیکه درۆزنه.

(۱) المحکم والمحیط الأعظم (۳۵۴/۱)، مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۴۹۶/۱۱).

جیاوازی نیوان السَّاحِرِ، وَالكَاهِنِ، وَالْعَرَّافِ، وَالْمَشْعُودِ

السَّاحِرُ : كه سیكه كه سیحر ده كات و به ئیزنی خوا کاریگه ری ده بیته له سه ر كه سی سیحر لیکراو.

الكَاهِنُ : كه سیكه لافی زانینی ئه وه لی ده دات كه له داها توودا پرووده دات، وه كو ئه وه ی ده لیت: فلانه كه س دوا ی دوومانگی تر ده مریت و هاوشپوه ی ئه م قسانه.

الْعَرَّافُ : كه سیكه كه لافی زانینی ئه و شتانه لی ده دات كه له پیش چا و نین نه وه ك ئه وه ی له ئاینده دا پرووده دات، وه كو ئه وه ی هه و آل بدات كه کی له پشتی ئه و دیواره وه یه یان ئیستا کی له ناو ئه و ئۆتۆمبیله دایه له شاریکی تر.

الْمَشْعُودُ : كه سیکی درۆزنه و سیحر نازانیت و خو ی به وان ده چوینیت بو خواردنی مالی خه لکی و كه سانی ساویلکه فریو ده دات.

بانگه وازیك بو تۆبه كردن

بانگه وازیك بو تۆبه كردن

هه ركه س بچیت بو لای كاهن و ساحیران و له ده رگایان بدات ئەوا خۆی ته رخان
 كرده وه بو زیان گه یاندن به وانی تر، بۆیه با ده ست له و تاوانه هه لبگریت و
 وازبه ینیت له تیکدانی ژیانى خه لکی تر و په شیمان بته وه له و كاره ی كرده وه تی
 و بگه ریته وه بو لای خوا و ده ست به داوای لیخو شبوون بکات و كرده وه ی
 چا كه ئەنجام بدات چونكه خوای میهره بان فه رموویه تی: ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ
 وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾ [طه: ۸۲]. واته: هه ر منم كه لیورده م له به رامبه ر ئەو
 كه سه ی كه تۆبه بکات له تاوان و بیباوه ریبه كه ی، و باوه رم پیبیتت و كرده وه ی چاك
 ئەنجام بدات، و پاشان ریگای ره وایی دۆزیبته وه و شوینی كه وتبیتت و به رده و ام
 بیت له سه ری .

جا كاتیک ساحیره كانی فیرعه ون تۆبه یان كرد و باوه ریان هینا خوای گه و ره
 تۆبه كه یانی لی و ه رگرت و پله شیانی به رز كرده وه و بوون به شوینكه وته ی موسا
 سه لامی خوای لی بیت.

بۆیه ریچكه ی تۆبه كاران بگه ر و ریگای بی ئومیدان به رده له ساحیران
 جادوو گه ران.

له خوای گه وره داواکارم موسلمانان پاریزیت له کار و کرده وهی ساحیره
تیکده ره کان و شیفای به په لهی سیحر لیکراوانیش بدات و پاداشتی خیریان
بداته وه له سه ره ئه و موسیبه تهی تووشیان بووه.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

ناوه رۆک

- پیشه کی ۵
- سیحر ۷
- پیناسه ی سیحر ۸
- میژووی سیحر ۹
- ئایا سیحر حه قیقه ته یان خه یال؟ ۱۱
- مه ترسی سیحر ۱۳
- ساحیر ۱۷
- ساحیر دینه که ی فرۆشته ۱۸
- بۆچی شه یتانه کان خزمه تی ساحیران ده کهن؟ ۲۱
- فیلّی ساحیر ۲۳
- نیشانه کانی ساحیر ۲۵
- ئافره تان و ساحیران ۲۹
- سته می ساحیر ۳۱
- حه قیقه تی ساحیر ۳۳
- ئایا ساحیر به خوشی و به خته وه ریه وه ده ژیت؟ ۳۶
- ساحیر چ سوودیکی ده سته که ویت له سیحر؟ ۳۹
- سزای ساحیر ۴۱
- ئهو که سه ی ده روات بۆلای ساحیر ۴۲

٤٣ ئەو کەسە ی داوای سیحر دەکات هاوبەشی ساحیرە لە تاواندا

٤٧ خو پاراستن لە سیحر

٤٨ خو پاراستن لە سیحر پیش ڕوودانی

٦٢ چۆنیتتی خویندنی زیکرەکان بەسەر مندال و ئافره تاندا

٦٤ ئەوانە ی کە سیحر کاریان تی دەکات

٦٦ چۆنیتتی هه لۆه شانده وهی سیحر

٦٧ سیحر بە چ شتیك دەکریت و ئەنجام دەدریت؟

٦٩ شیوازی ناسینه وهی شوینی سیحر

٧٠ دوو هوکار بو نه هیشتنی سیحر و لابر دنی

٧٢ ئەو ئایه تانە ی کە بەسەر سیحر لیکراودا ده خوینریته وه

٧٥ روقیه به دوعا و زیکره شه رعیه کان

٧٦ شیوازی هه لۆه شانده وهی سیحر

٨٠ دروست نییه سیحر لای ساحیر به تال بکریته وه

٨١ سیحر لیکراو

٨٢ سیحر لیکراو سته م لیکراوه

٨٨ کاهن

٨٩ کاهن کتییه؟

٩١ فیلی کاهنه کان

٩٢ دروی کاهنه کان

٩٣ به لگه ی درۆکانیان

- ۹۴ دان پیدانانی کاهنیک له بهردهم شیخی ئیسلامدا
- ۹۶ حوکمی رۆیشتن بۆ لای کاهنه کان
- ۹۷ **عهراف**
- ۹۸ عهراف کتیه؟
- ۹۹ حوکمی رۆیشتن بۆ لای عهرافه کان
- ۱۰۰ ئهستیره ناس ، وَالرَّمَالُ، وَالضَّارِبُ بِالْحَصَى، له پخوینه رهوه و فالگرهوه
- ۱۰۱ پیناسه ی ئهستیره ناس و
- ۱۰۲ **المشعوذ**
- ۱۰۳ (المشعوذ) کتیه؟
- ۱۰۴ جیاوازی نیوان السَّاحِرِ، وَالكَاهِنِ، وَالْعَرَّافِ، وَالْمَشْعُوذِ
- ۱۰۵ بانگه وازیك بۆ تۆبه کردن
- ۱۰۶ بانگه وازیك بۆ تۆبه کردن
- ۱۰۸ ناوه رۆك

له بلا و کراوه کانی

(مالپه ری به ههشت ، مالپه ری وه لامة کان)

malpheyri beheshet ba8.org مالپه ری به ههشت walamakan.com مالپه ری وه لامة کان

Ba_Kurty

